

Journal of Organizational Management Excellence

Vol. 2 No. 3 May - June 2024

ISSN : 3027-7213 (Online)

Journal of Organizational Management Excellence

ISSN 3027-7213 (Online)

ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน 2567

Vol. 2 No. 3 May – June 2024

Journal of Organizational Management Excellence เป็นวารสารวิชาการ ราย 2 เดือน กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทาง เว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน) ฉบับ ที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน) ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม (เผยแพร่ทาง เว็บไซต์ 30 สิงหาคม) ฉบับที่ 5 กันยายน - ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม) ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการ แก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ด้านศาสนา ปรัชญา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสน ศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่นๆ

บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) 3 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ **Journal of Organizational Management Excellence** ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะของกอง บรรณาธิการ **Journal of Organizational Management Excellence** ไม่สงวนลิขสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

Journal of Organizational Management Excellence this is an academic journal, one month Publication schedule to 6 issues per year Issues 1 -February (Website published on 28 February) Issues 2 March - April (Website published on 30 April) Issues 3 May - June (Website published on 30 June) Issues 4 July - August (Website published on 30 August) Issues 5 September - October (Website published on 30 October) Issues 6 November - December (Website published on 30 December). Objectives to publish research articles and academic articles for researchers, academeics, faculty, and students including religion, philosophy, law, political science, public administration, linguistics, applied studies, and other interdisciplinary areas.

Articles to be considered for publication to passed the consideration at 3 peer reviews in the consideration of publishing articles in both Thai and English

Views and opinions contained in the articles as **Journal of Organizational Management Excellence**, it is the responsibility of the author of the article and is not regarded as the viewpoint of the editorial teams as **Journal of Organizational Management Excellence**, copyright in not reserved, bur provides references of attribution.

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)

ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)

ฉบับที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)

ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)

ฉบับที่ 5 กันยายน - ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)

ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

Publication schedule to 6 issues per year

Issues 1 January - February (Website published on 28 February)

Issues 2 March - April (Website published on 30 April)

Issues 3 May - June (Website published on 30 June)

Issues 4 July - August (Website published on 30 August)

Issues 5 September - October (Website published on 30 October)

Issues 6 November - December (Website published on 30 December)

เกณฑ์การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ ก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบข้อมูลของผู้เขียนบทความ เช่น ชื่อหรือประวัติการทำงาน และผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-Blind Peer Review)

บทความที่ส่งมาขอเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความของวารสาร และต้องให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้

บรรณานุกรมและความคิดเห็นของผู้เขียนบทความ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือบรรณานุกรมความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

Criteria for consideration and selection the articles

Each article will be reviewed by a journal review committees by 3 peer reviews to specialize in a related field, and have received editorial approval prior to publication, are considered in format to the reviewer does not know into the author's information such as, name or work history, and the author, name of the peer review to reviewed the article is unknown. (Double-Blind Peer Review). An article submitted for publication in a journal must not be published, or is being considered by a qualified person for publication in another journal, the author of the article must comply with the journal's article nomination guidelines and must be in accordance with the prescribed format.

The opinions of the article's authors are the responsibility of their authors, and not the responsibility of the editors.

ค่าธรรมเนียมการเผยแพร่

วารสารไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมบทความ

ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน โดยต้องปฏิบัติตามกติกากองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์ ดังต่อไปนี้

- 1.หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20% จากการตรวจสอบของ CopyCatch จาก thaijo
- 2.ผู้เขียนไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
- 3.บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ
- 4.ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งของบรรณาธิการ)

Publication fee

The journal does not charge fees for articles.

The author must verify the completeness of the article according to the author's instructions. If you don't follow the rules, The journal's editorial reserves the right to refuse publication.

- 1.If the article is duplicated more than 20% of CopyCatch from thaijo
- 2.The author does not follow the format of the journal
- 3.The article is not considered by experts or
- 4.The article is not edited as suggested. within the specified period (1 month after the editor's notification)

กระบวนการพิจารณาบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิ

วารสารมีกระบวนการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนตีพิมพ์ โดยบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-review) ทั้งนี้บทความจากผู้นิพนธ์ภายในจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร ส่วนบทความจากผู้นิพนธ์ภายนอกจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายใน หรือนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสารที่มีความเชี่ยวชาญในสาขา และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้นิพนธ์

Process for considering articles from experts

The journal has a quality assessment process from experts before publication. Articles published in the journal have been reviewed by 3 experts in related fields in a double blind peer-review manner. Articles from internal authors will be considered by experts outside the unit. Journal work Articles by external authors will be reviewed by internal experts, or outside the organization that produces journals that have expertise in the field and has no conflict of interest with the author.

เจ้าของ

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

555/70 หมู่ 10 ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

<https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JOME/index>

E-mail: journalome2024@gmail.com

Owner

Excellent 1990 Company Limited

555/70 Moo. 10, Sila Subdistrict, Mueang District, Khon Kaen Province 40000

<https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JOME/index>

E-mail: journalome2024@gmail.com

บรรณาธิการ

Editor

ดร.อดิสร หนันคำจอร์

Dr. Adisorn Nankhamjorn

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

Excellent 1990 Company Limited

journalome2024@gmail.com

กองบรรณาธิการ

Editorial Department

รศ.ดร.รัตนะ ปัญญาภา

Associate Professor Dr. Rattana Panyapa

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Ubon Ratchathani Rajabhat University

rattana.p@ubru.ac.th

รศ.ดร.วินิจ ผาเจริญ

Assoc. Prof. Dr. Winit Pharcharauen

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Maejo University

winit.phacharuen@gmail.com

ผศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ

Asst. Prof. Dr. Sanya Kenaphum

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Maha Sarakham Rajabhat University

zumsa_17@hotmail.com

ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช

Asst. Prof. Dr. Panya Klaydesh

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

panya7429@gmail.com

ดร.สมพงษ์ เกษานุช

Dr. Sompong Kesanuch

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Rajamangala University of Technology

Suvarnabhumi

sompongek@gmail.com

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ

(Peer Review)

รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ

Associate Professor Dr. Chot Bodeerat

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Pibulsongkram Rajabhat University

chotbodeerat@psru.ac.th

ผศ.ดร.ภูมิภควัชร ภูมิพงศ์คชสร

Asst. Prof. Dr. Phumphakhawat

Phumphongkhochasorn

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Rajamangala University of Technology

Rattanakosin

phumphakhawat.ps@gmail.com

ผศ.ดร.เสกสรรค์ สนวา

Asst. Prof. Dr. Seksan Sanwa

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

Roi Et Rajabhat University

seksan@reru.ac.th

ผศ.ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุริยะ หาญพิชัย

Asst. Prof. Acting Sub Lt. Dr. Suriya

Hanphichai

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University

hanpichai@gmail.com

ผศ.ดร.สมศักดิ์ จันทอง

Asst. Prof. Dr. Somsak Chanphong

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Bangkok Thonburi University

somsak.cha@bkkthon.ac.th

ผศ.ดร.เกศสุดา โภคานิตย์
Asst. Prof. Dr. Kessuda Phokanit

ผศ.ดร.กุลจิรา รักษนกร
Asst. Prof. Dr. Kuljira Raksanakhon

ดร.ลักขณา อินทร์บึง
Dr. Lakkhana Inbueng

ดร.พานูวัฒน์ กิตติกรวรานนท์ รัตนพิมลพลแสน
Dr. Panuwat Kittikornwaranon
Rattanaphimonphonsaen

ผู้จัดการวารสาร

นายวรเทพ ประจักษ์โก
Mr. Waratep Prajakko

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
Chaiyaphum Rajabhat University
kate_2523@windowslive.com

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
North Bangkok University
kuljira.ra@northbkk.ac.th
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Northeastern University
luckkhana.inb@neu.ac.th
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
Northeastern University
art.panuwat072@gmail.com

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด
Excellent 1990 Company Limited
journalome2024@gmail.com

สารบัญ
Table of Contents

บทความ Articles

- ➔ ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 1
- Satisfaction with security services in buildings and traffic, Rajabhat Maha Sarakham University**
พรทิพา ตะพานแก้ว
Pornthipha Taphankaew
- ➔ การใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 15
- Using Skills Training to Develop Academic Achievement in Basic Educational Institutions**
ภัทรพงษ์ สอนกะจันทร์
Phattarapong Sonkhajan

ภาคผนวก Appendix

36

ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

**Satisfaction with security services in buildings and traffic,
Rajabhat Maha Sarakham University**

พรทิพา ตะพานแก้ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Pornthipha Taphankaew

Rajabhat MahaSarakhm University, Thailand

E-mail: 643162090401@rmu.ac.th

Received: April 24, 2024; Revised: May 8, 2024; Accepted: May 9, 2024

บทคัดย่อ

การบริการให้แก่ผู้รับบริการเป็นหน้าที่สำคัญที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานจากภาครัฐที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย หน่วยงานทุกแห่งจึงมีเป้าหมายสูงสุด คือ การให้บริการประชาชนและในฐานะที่เป็นหน่วยงานรัฐบาล จึงต้องมีหน้าที่ต้องให้บริการในทุกเรื่องให้ดีที่สุด อย่างทั่วถึง เป็นธรรมเสมอภาพอย่างต่อเนื่อง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 200 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับน้อย ($\bar{X}=3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมาด้านจราจร ($\bar{X}=3.43$) และสุดท้ายด้านการให้บริการคือ ($\bar{X}=3.43$)

องค์ความรู้ใหม่ ความต้องการและความคาดหวังต่อผู้รับบริการสูง การบริหารจัดการและการสนับสนุน บางครั้งผู้รับบริการอาจมีความคาดหวังสูงกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยและการจราจรในมหาวิทยาลัย แต่ความต้องการและความคาดหวังนี้ ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวัง เนื่องจากความพึงพอใจในการให้บริการมีพฤติกรรมที่หลากหลาย แต่มีข้อจำกัดเรื่องสภาพแวดล้อมภายในองค์กรและข้อจำกัดทางงบประมาณอาจมีผลต่อความสามารถในการพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการรักษาความปลอดภัยและการจราจรในมหาวิทยาลัย และด้านการสื่อสารความพึงพอใจในการให้บริการอาจลดลงเนื่องจากข้อบกพร่องในการสื่อสารระหว่างหน่วยงานหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้อง ทำให้ข้อมูลหรือความต้องการของผู้รับบริการดีขึ้น

สรุปโดยย่อ ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความปลอดภัย ลองลงมาด้านจราจร และสุดท้ายด้านการให้บริการ

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ; การให้บริการรักษาความปลอดภัย; การจราจร

Abstract

Providing security services within the building and traffic at Maha Sarakham Rajabhat University, Chaloom Phrakiat 72nd Anniversary Building, there are many students and a small number of staff members, and most have their vehicles, whether they are motorcycles, or cars, as a result, the places the university has prepared are not enough to meet the needs. Therefore, the purpose of this research is to study satisfaction with security services within buildings and traffic at Maha Sarakham Rajabhat University. The sample group consisted of 200 Maha Sarakham Rajabhat University personnel. This study used a questionnaire as a tool to collect data. Quantitative data were analyzed using descriptive statistics including frequency, percentage, mean, and standard deviation. The research results found that Overall satisfaction with security services within the building and traffic at Maha Sarakham Rajabhat University is at a low level ($\bar{X}=3.43$). When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest average was safety ($\bar{X}=3.4509$), followed by traffic ($\bar{X}=3.43$), and lastly the service aspect ($\bar{X}=3.43$)

New knowledge, demand and additions to service access are continually high and lead to services that may be more feasible with services being provided at the center and in various parts. in university But this need and necessity It is claimed that the main reason for providing services is the main purpose. However, there are limitations to the internal environment of the organization and budgetary constraints that may affect the ability to develop and improve security and traffic services on campus. And in the area of communication, service satisfaction may decrease due to deficiencies in communication between related departments or groups. Make the information or needs of service recipients better.

Brief summary: Satisfaction with security services within the building and traffic. Maha Sarakham Rajabhat University as a whole is at a low level when considering each aspect. It was found that the area with the highest average was safety. Try coming down to the traffic side. and finally the service aspect.

Keywords: Satisfaction; Providing Security Services; Traffic

บทนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 80 ถนนนครสวรรค์ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จัดทำวิจัยเรื่องความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อาคารเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา มีนักศึกษาจำนวนมากรวมทั้งบุคลากรที่มีจำนวนไม่น้อยและส่วนใหญ่จะมียานพาหนะในการเดินทางเป็นของตนเองไม่ว่าจะเป็นรถจักรยานยนต์ รถยนต์ ทำให้สถานที่ที่มหาวิทยาลัยมีการจัดเตรียมไว้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนพาหนะที่มีอยู่ทั้งของนักศึกษาบุคลากรรวมทั้งบุคคลภายนอกที่มาทำการติดต่อ จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงให้มีความเป็นระเบียบให้บริการอาคารเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษาจำนวนมาก การบริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร จึงมีความจำเป็นอย่างมากต่อบุคลากรและนักศึกษาที่ใช้บริการอาคารเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา แห่งนี้ เพื่อความปลอดภัยและสะดวกสบายในการใช้บริการทั้งด้านการจราจรที่จอดรถสามารถรองรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์สำหรับนักศึกษา บุคลากรและบุคคลภายนอก นักศึกษามีความปลอดภัยในการใช้ถนนภายในมหาวิทยาลัยและไม่เกิดอุบัติเหตุ จุดประสงค์ของผู้จัดทำคือมหาวิทยาลัยมีที่จอดรถเพียงพอและเป็นระเบียบหรือไม่กีดขวางทางจราจร

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบประเด็นที่น่าสนใจหลายประเด็น ดังเช่น เศรษฐศิริ จอมแก้ว, เดชา สังขวรรณ และนิพนธ์ รัตนะรัต (2562) พบว่า ผู้ใช้ยานพาหนะให้ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากในด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดเข้า-ออกและด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณลานจอดรถในระดับปานกลางได้แก่ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณ

จุดประจำอาคารและด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดจราจรตามลำดับ และผู้ใช้ยานพาหนะให้ความเห็นต่อการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณลานจอดรถในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลงานวิจัยของ ภาวิณี เอี่ยมตระกูล และจิรวรรณ คล้ายลี (2562) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย และใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด ประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเชิงพฤติกรรมและด้านทัศนคติต่อการใช้งานพื้นที่ ซึ่งมุ่งเน้นด้านความปลอดภัยขอ

ชุมชน โดยทำการวิเคราะห์เชิงพื้นที่ และเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาชุมชนมหาวิทยาลัยให้เกิดความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นชุมชนที่น่าอยู่ และนำไปสู่ต้นแบบเมืองมหาวิทยาลัยสีเขียวและยั่งยืนสำคัญ ชุมชนมหาวิทยาลัยความปลอดภัยทางถนน การพัฒนาอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยของ รัตวัลย์ ศิริเลี้ยง (2560) พบว่า (1) สภาพที่ไม่ปลอดภัยของผู้ขับขี่ การไม่ตระหนักถึงอันตรายที่เกิดจากอุบัติเหตุจราจร พฤติกรรมการขับขี่ที่ไม่ปลอดภัย

และการเกิดอุบัติเหตุจากการขับขี่ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.27 ถึง 0.92 (2) โมเดลเชิงสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุจราจรของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในจังหวัดเลย พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ ค่า $\chi^2 = 44.13$, $df = 35$, $p\text{-value} = 0.14$, $GFI = 0.98$, $AGFI = 0.97$, $RMSEA = 0.02$ โดยตัวแปรสาเหตุในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนร่วมกับการเกิดอุบัติเหตุจากการขับขี่ของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในจังหวัดเลย ได้ร้อยละ 70.0 และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการขับขี่ พบว่า พฤติกรรมการขับขี่ที่ไม่ปลอดภัย มีขนาดอิทธิพลทางตรงบวกสูงสุดกับการเกิดอุบัติเหตุจากการขับขี่ ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.77 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยของ ปัทมพร นามพระจันทร์ และคณะ (2564) พบว่า จากปัญหาที่พบ คือ 1) ไม่จอดรถตามสถานที่ที่กำหนดไว้ เนื่องจากพฤติกรรมที่ขาดความรู้ในการจอดรถ 2) ไม่ปฏิบัติตามกฎขององค์การ เนื่องจากขาดความเป็นระเบียบวินัยพฤติกรรมในการจอดรถส่งผลให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่จอดรถโดยการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นนั้นและ 3) สถานที่จอดรถที่ไม่เพียงพอเกิดจากสถานที่ไม่เพียงพอต่อการจอดรถหลังการปรับปรุงจัดการสถานที่จอดรถได้มีการจัดอบรมให้พนักงานที่ใช้สถานที่จอดรถมีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการจอดรถให้เป็นระเบียบอย่างถูกวิธีเพื่อให้พนักงานมีสถานที่จอดรถที่ดีและเป็นระเบียบเรียบร้อยอีกทั้งยังแบ่งโซนจอดรถเป็น 2 โซนคือ สถานที่จอดรถมอเตอร์ไซค์และสถานที่จอดรถยนต์เบื้องต้นการปรับปรุง 1 เดือนหลังจากการการปรับปรุงพนักงานมีความรู้ในระดับดีมากเพิ่มขึ้น 20 คน ร้อยละ 133.33 ระดับปานกลางเพิ่มขึ้น 11 คน ร้อยละ 55 และระดับต่ำลดลง 9 คน ร้อยละ 18 และผลการวิจัยของ มะลิ โพธิพิมพ์, พนิดา เทพชาลี (2557) พบว่า ภายหลังการจัดโปรแกรม (1) ผู้ใช้รถจักรยานยนต์มีคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจราจรสูงกว่าก่อน การจัดโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ส่วนคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติตัวในการป้องกันอุบัติเหตุจราจรผู้ใช้รถยนต์ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (2) อุบัติเหตุการจราจรลดลงจาก ร้อยละ 24.8 เป็นร้อยละ 7.8 ยานพาหนะที่เกิดเหตุส่วนใหญ่เป็นรถจักรยานยนต์ลดลงจาก ร้อยละ 85.9 เป็นร้อยละ 64.5 การคาดเข็มขัดนิรภัยผู้ประสบอุบัติเหตุเพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 71.4 เป็น ร้อยละ 81.8 ส่วนการสวมหมวกนิรภัยเพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 58.8 เป็นร้อยละ 70 จากผลการวิจัยพบว่าโปรแกรมนี้มีประสิทธิผลเพียงพอที่จะนำไปประยุกต์ใช้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการป้องกันอุบัติเหตุจราจรของนักศึกษาอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยและหน่วยงานอื่นๆ ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่มีนักศึกษาจำนวนมาก รวมทั้งบุคลากรที่มีจำนวนไม่น้อยและสวนใหญ่จะมียานพาหนะในการเดินทางเป็นของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นรถจักรยานยนต์ ทำให้สถานที่ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีการจัดเตรียมไว้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนพาหนะที่มีอยู่ทั้งของนักศึกษาและบุคลากรรวมทั้งบุคคลภายนอกที่มาทำการติดต่อ จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงให้มีความเป็นระเบียบ อีกทั้งยังส่งผลต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามอย่างมาก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการแก้ไขและปรับปรุงปัญหาดังกล่าว ให้ลดน้อยลงจน

หมดไป จากปัญหาดังกล่าวจึงเป็น วิจัยความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่จะทำการสำรวจแบบสอบถาม เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนและนำไปดำเนินการในการแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อให้ปัญหาต่างๆลดน้อยลง อีกทั้งยังปรับภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ทบทวนวรรณกรรม

องค์กรที่เน้นลูกค้า

องค์กรต่างๆ เช่น Citibank และบริษัท Proctor & Gamble มีโครงสร้างประกอบด้วยทีมที่มุ่งไปที่ลูกค้า ต่อมาพัฒนาเป็นหน่วยโครงสร้างแบ่งตามลูกค้า พัฒนาเป็นศูนย์กำไร (profit centers) และในที่สุดพัฒนามาเป็นโครงสร้างผสม ประกอบด้วยหน่วยงานส่วนหน้าและหน่วยงานส่วนหลัง (front/back model) ภายในศูนย์กำไรของทั้ง 2 บริษัท จะมีโครงสร้างเน้นลูกค้า หน่วยที่ติดต่อกับลูกค้า คือ หน่วยงานส่วนหน้าของธุรกิจ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการผลิต คือ หน่วยงานส่วนหลัง สิ่งที่ทำยากกับผู้บริหาร คือ การเชื่อมโยงในหน่วยงานส่วนหน้าในแนวทางใหม่กับงานส่วนหลังในแนวทางดั้งเดิม

1. โครงสร้างผสมระหว่างหน่วยงานส่วนหน้าและหน่วยงานส่วนหลัง (front/back hybrid structure) โครงสร้างแบบนี้เชื่อมโยงระหว่างผลิตภัณฑ์กับการตลาด โดยหน่วยงานส่วนหน้าจะเน้นในเรื่องการตลาด หรือพื้นที่ภูมิศาสตร์ หรือเน้นทั้งการตลาดและพื้นที่ภูมิศาสตร์ หน่วยงานส่วนหลังจะเน้นที่ผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยี ทั้งโครงสร้างหน่วยงานส่วนหน้าและส่วนหลังเป็นโครงสร้างตามหน้าที่

1.1 ประเภทของลูกค้า

1) ลูกค้าที่ต้องการซื้อผลิตภัณฑ์ทุกประเภท ลูกค้าแต่ละกลุ่มจะซื้อผลิตภัณฑ์ต่างๆ ตามที่ต้องการ ซึ่งหน่วยงานส่วนหน้าจะไม่มีแรงกดดันจากลูกค้า แต่งานส่วนหลังจะได้รับแรงกดดัน ต้องมีพนักงานขายของตนเอง ประเด็นที่หน้าพิจารณา คือ ความสิ้นเปลืองหรือไม่ขึ้นอยู่กับลูกค้าที่มีความต้องการจะซื้ออะไร ลูกค้าบางรายซื้อผลิตภัณฑ์จากผู้ขายรายเดียวกัน องค์กรอาจจะมีพนักงานขายที่มีความรู้ให้บริการโดยเฉพาะแยกต่างหาก

2) ลูกค้าจะซื้อและเจรจาต่อรองสัญญากับผู้ขายผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ลูกค้าประเภทนี้ต้องการทำสัญญากับผู้ขายแต่ละราย ลูกค้าจะติดต่อเจรจา ต่อรอง ด้วยเหตุนี้องค์กรที่เป็นผู้ขายต้องมีหน่วยงานส่วนหน้า หรือฝ่ายขายรับผิดชอบโดยตรง

3) ลูกค้าใช้วิธีการจ้างเหมาให้ดำเนินการธุรกิจ (sourcing relationship) โดยมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและระยะยาวกับองค์กรที่เป็นผู้ขาย ลูกค้าต้องการให้ผู้ขายมีหน่วยงานรับผิดชอบ ซึ่งลูกค้าสามารถติดต่อได้ หน่วยงานนี้คือหน่วยงานส่วนหน้า (ฝ่ายขาย)

4) ลูกค้าต้องการซื้อผลิตภัณฑ์ ในลักษณะที่เป็นระบบมากกว่าซื้อผลิตภัณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น ซ็อมคอมพิวเตอร์ทั้งระบบจากบริษัทผลิตคอมพิวเตอร์ ซึ่งต้องมีหน่วยขายหรือหน่วยให้บริการ (call center) บริษัท IBM มีการเชื่อมโยงหน่วยธุรกิจต่างๆ ในประเทศต่างๆ กับซัพพลายเออร์ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อลูกค้า ลูกค้าจะเป็นบุคคลที่มีความรู้เชิงลึกทางเทคนิคและองค์การที่เป็นผู้ขายที่ต้องมีความสามารถที่จะเชื่อมโยงความต้องการของลูกค้า

5) ลูกค้าต้องการซื้อผลิตภัณฑ์ที่ขายรวมราคาค่าบรรจุหีบห่อ หน่วยงานส่วนหน้าจะบรรจุหีบห่อให้แก่ลูกค้า

6) ลูกค้าต้องการผลิตภัณฑ์และบริการที่จัดทำโดยเฉพาะให้แก่ลูกค้าเฉพาะราย (customized) โดยเป็นหน้าที่ของหน่วยงานส่วนหน้า (ฝ่ายขาย)

7) ลูกค้าที่มีความรู้ ถ้าองค์กรนำความรู้ที่มีอยู่แล้วสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าที่นำมาใช้ในการผลิตหรือบริการให้แก่ลูกค้า ย่อมเป็นข้อได้เปรียบในการแข่งขัน ทั้งนี้หน่วยงานส่วนหน้าจะบริหารงานได้ผลด้านการตลาด ส่วนหน่วยงานส่วนหน้าจะบริหารงานได้ผล ด้านการตลาด ส่วนหน่วยงานส่วนหลังสามารถบรรลุผลในเรื่องผลิตภัณฑ์

1.2 ประเด็นการแก้ไขการออกแบบโครงสร้างหน่วยงานส่วนหน้าและหน่วยงานส่วนหลัง มีประเด็นที่ต้องแก้ไข ดังนี้

1) การวางตำแหน่งทางการตลาด (placement of marketing) ควรกำหนดให้อยู่ในหน่วยงานส่วนหน้าหรือหน่วยงานส่วนหลัง ซึ่งคำตอบในเรื่องนี้ คือ ตำแหน่งทางการตลาดที่สามารถกำหนดไว้ได้ทั้งหน่วยงานส่วนหน้าหรือหน่วยงานส่วนหลัง โดยหน่วยงานส่วนหน้าที่เน้นลูกค้าทั้งหมดบรรจุหีบห่อผลิตภัณฑ์หรือบริการให้แก่ลูกค้าประเภทต่างๆ ราคาของการบรรจุหีบห่อ และสนับสนุนพนักงานขาย สำหรับหน่วยงานส่วนหลังจะเน้นตำแหน่งของผลิตภัณฑ์ใหม่ และกำหนดของลักษณะผลิตภัณฑ์ กำหนดราคาการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ และกำหนดลักษณะของผลิตภัณฑ์ กิจกรรมด้านการตลาดที่ปรากฏอยู่ทั้งในหน่วยงานส่วนหน้าและหน่วยงานส่วนหลังต้องทำงานประสานเชื่อมโยงกัน

2) หน้าที่และความรับผิดชอบ (role and responsibilities) ของหน่วยงานส่วนหน้าและหน่วยงานส่วนหลัง ต้องกำหนดบทบาทไว้อย่างชัดเจนเพื่อลดความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้น

3) ปัญหาที่เกิดจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน (problems of contention) ถึงแม้ว่าจะกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานส่วนหน้าและหน่วยงานส่วนหลังไว้อย่างชัดเจนและเป็นที่ยอมรับกัน แต่ 2 ฝ่ายอาจมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันจนนำไปสู่ความขัดแย้ง เช่น หน่วยงานส่วนหน้ามองสิ่งต่างๆ จากสายตานักการตลาดและต้องการให้มีผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่เพื่อลูกค้า ขณะที่หน่วยงานส่วนหลังมองสิ่งต่างๆ จากสายตาของผู้พัฒนาผลิตภัณฑ์และต้องการปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างเท่าเทียมกัน ฝ่ายบริหารต้องสร้างกระบวนการเพื่อใช้ความขัดแย้งให้เป็นประโยชน์และแก้ไขประเด็นต่างๆ ให้ทันเวลา

4) การเชื่อมโยงหน่วยงานส่วนหน้าและหน่วยงานส่วนหลัง (front / back linkage) ฝ่ายบริหารต้องเชื่อมหน่วยงานทั้งสองหน่วย ให้ทำงานในรูปแบบของกระบวนการไหลของงาน (work flow processes) หน่วยงานส่วนหน้ารับคำสั่งซื้อ และส่วนต่อให้หน่วยงานส่วนหลังทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์

2. การสร้างองค์การเน้นลูกค้า

ในโครงสร้างที่เน้นผลิตภัณฑ์และโครงสร้างตามภูมิศาสตร์ขององค์การส่วนใหญ่จะมีโครงสร้างย่อยที่เป็นโครงสร้างเน้นลูกค้า ในหัวข้อนี้จะยกตัวอย่างเกี่ยวกับบริษัทให้บริการอย่างมืออาชีพกำหนดให้มีโครงสร้างที่เน้นลูกค้า ตัวอย่างได้แก่ ธนาคาร Citigroup, UBS Warburg และ Accenture เป็นต้น บริษัทมืออาชีพในระดับนานาชาติ ส่วนใหญ่พิจารณาตัวเองเป็นบริษัทที่ต้องให้บริการแก่ลูกค้าในประเทศต่างๆ บริษัทต้องเปลี่ยนแปลงองค์การโดยมีโครงสร้างตามภูมิศาสตร์แบ่งออกเป็นประเทศต่างๆ แต่งตั้งให้ผู้บริหารประจำประเทศต่างๆ และสร้างกลไกให้มีการประสานงานระหว่างประเทศต่างๆ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้เป็นกระบวนการที่เป็นระบบ โดยเริ่มมีโครงสร้างง่ายๆ และเริ่มสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น การบวนการสร้างองค์การที่เน้นลูกค้ามีดังนี้

2.1 การสร้างทีมงานลูกค้าไม่กี่ทีม ขั้นตอนแรกของการเปลี่ยนแปลงจะสร้างทีมลูกค้าขึ้นมาประมาณ 5 ทีม เพื่อให้บริการลูกค้าทั่วโลก มีการดูแลลูกค้า 5 ราย ผู้บริหารฝ่ายลูกค้าซึ่งให้บริการลูกค้าในสำนักงานใหญ่ทำหน้าที่เป็นผู้นำทีม ในแต่ละประเทศจะมีผู้นำทีมและสมาชิกให้บริการลูกค้า ทีมในแต่ละประเทศทำงานร่วมกันโดยใช้กลยุทธ์เน้นลูกค้า วางแผนให้บริการเน้นลูกค้า และบริหารแผนจากโครงสร้างนี้ ก่อให้เกิดประโยชน์คือ 1) มีการประสานงานระหว่างประเทศเพื่อให้บริการแก่ลูกค้าในประเทศต่างๆ และ 2) เสริมสร้างโอกาสที่จะขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงองค์การและสร้างความสามารถขององค์การ

โอกาสประการแรก เป็นการสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า โดยลูกค้าจะเป็นแรงผลักดันและโต้ตอบในเชิงบวกเพื่อให้ได้บริการที่ดีขึ้นในประเทศต่างๆ โอกาสประการที่สอง ทำให้องค์การขยายและสร้างความสามารถขององค์การ

ในทีมงานลูกค้า อาจประกอบไปด้วยผู้ปฏิบัติงาน 300 คน ซึ่งได้รับการฝึกอบรมในเรื่องกลยุทธ์ลูกค้าและเข้าใจความต้องการของลูกค้า ผู้ปฏิบัติงานเหล่านี้จะมีเครือข่ายข้ามประเทศและมีการติดต่อกัน ทีมงานจะมีประสบการณ์ที่ต่างกัน มีการคัดเลือกและบรรจุคนเข้าทำงานในทีมบนพื้นฐานของทักษะและความสนใจ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานเหล่านี้จะกลายเป็นพลังขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง สำหรับหน้าที่ของฝ่ายบริหารมีหน้าที่ค้นหาว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความสามารถพิเศษอะไรบ้าง ค้นหาภาวะผู้นำใหม่ เมื่อรวบรวมประสบการณ์และแนวคิดของสมาชิกทีมงานลูกค้าปรับปรุงและพัฒนาความสามารถของตน

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและระบบที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะก่อให้เกิดผลดังนี้ 1) ปรับปรุงการบริหารภารกิจ ซึ่งเป็นความมุ่งหมายสำคัญของการเปลี่ยนแปลง 2) สร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างองค์กรกับลูกค้า 3) เปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน 4) ฝึกอบรมผู้นำการเปลี่ยนแปลง 5) สร้างเครือข่ายระหว่างบุคคล 6) เลือและพัฒนาภาวะผู้นำใหม่ และ 7) ปรับปรุงกระบวนการ

2.2 การสร้างทีมงานลูกค้าให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ในขั้นตอนนี้จะเป็นการสร้างทีมงานลูกค้าให้เพิ่มมากขึ้น เช่น เพิ่มเป็น 12 ทีม องค์กรเลือกและแบ่งลูกค้าออกเป็นกลุ่ม เพื่อให้บริการแบบบูรณาการ (integrated service) องค์กรเลือกสมาชิกทีมงานลูกค้า โดยดูจากความสนใจที่จะทำงานข้ามขอบเขต (cross-border work) สมาชิกที่อาจเชิญชวนเพื่อนร่วมงานให้มาทำงานในทีมงานลูกค้าโดยจงใจว่าเมื่อเข้ามาทำงานแล้วจะมีความก้าวหน้าและโอกาส การทำงานในทีมที่มีโอกาสการทำงานในทีมงานลูกค้าเพื่อจงใจว่าเข้ามาทำงานแล้วจะมีความก้าวหน้าและโอกาส การทำงานในทีมซึ่งให้บริการลูกค้า จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้เรียนรู้และพัฒนา ฝ่ายบริหารติดตามการปฏิบัติงานของการให้บริการลูกค้า พร้อมทั้งให้รางวัลสำหรับผลสำเร็จ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้วิจัยออกแบบกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้านที่ 1 ความพึงพอใจด้านการให้บริการ
ด้านที่ 2 ความพึงพอใจด้านความปลอดภัย
ด้านที่ 3 ความพึงพอใจด้านการจราจร

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ศึกษาในพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งศึกษาระหว่างเดือน มิถุนายน - กันยายน 2566 ผู้วิจัยออกแบบระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 12,149 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 200 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane, T. (1973) และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลแบบออนไลน์จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และคณะวิชา เป็นลักษณะคำตอบประเภทตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านการให้บริการรักษาความปลอดภัยในอาคารและการจราจรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประกอบด้วย 1. ด้านการให้บริการความพึงพอใจต่อนักศึกษาและบุคลากรที่ใช้บริการ 8 ข้อ 2. ด้านความปลอดภัยต่อนักศึกษาและบุคลากรที่ใช้บริการ 5 ข้อ 3. ด้านการจราจรต่อผู้ใช้บริการในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามจำนวน 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 18 ข้อ โดยใช้คำถามแบบปลายเปิดและแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ซึ่งผู้ใช้แบบสอบถามจะประเมินคุณภาพการบริการโดยการแสดงความคิดเห็นตั้งแต่ระดับ 1 ถึง 5 โดยกำหนดให้ 1 คือ น้อยที่สุด และ 5 คือมากที่สุด

การหาคุณภาพเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เริ่มจากการหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผลการหาค่า IOC พบว่า อยู่ในช่วงระหว่าง 0.67-100.00 จากนั้นจึงหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 0.80 ทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ถูกเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าเท่ากับ 0.93

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ใช้บริการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติม

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาและบุคลากรในวัตถุประสงค์เกี่ยวกับความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยใช้วิธีการกรอกแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณทำการวิเคราะห์โดยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอเชิงพรรณนาความ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 41.29 คิดเป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.71 ระดับการศึกษา ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 25.87 ปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 18.91 ปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 35.32 4) ปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 19.90 คณะวิชา 1.คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 7.46 2.คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 6.97 3.คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 11.44 คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 8.96 คณะเทคโนโลยีการเกษตร ร้อยละ 6.97 คณะเทคโนโลยีการสนเทศ ร้อยละ 6.97 คณะนิติศาสตร์ ร้อยละ 6.97 8.คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ร้อยละ 36.32

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	83	41.29
หญิง	118	58.71
2.ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1		
ปริญญาตรีชั้นปีที่ 2	38	18.91
ปริญญาตรีชั้นปีที่ 3	71	35.32
ปริญญาตรีชั้นปีที่ 4	40	19.90
3. คณะวิชา		
คณะครุศาสตร์	15	7.46
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	14	6.97
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	23	11.44
คณะวิทยาการจัดการ	18	8.96
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	14	6.97
คณะเทคโนโลยีการสนเทศ	14	6.97

ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
คณะนิติศาสตร์	14	6.97
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	73	36.32

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร	Mean	S.D.	แปลผล
1. ด้านการให้บริการ	3.43	0.80	ปานกลาง
2. ด้านความปลอดภัย	3.45	0.80	สูงมาก
3. ด้านการจราจร	3.43	0.80	มาก
โดยรวม	3.43	0.80	น้อย

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับน้อย (Mean=3.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความปลอดภัย (Mean=3.45) รองลงมาด้านจราจร (Mean=3.43) และสุดท้ายด้านการให้บริการคือ (Mean=3.43)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับน้อย (Mean=3.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านความปลอดภัย (Mean=3.45) รองลงมาด้านจราจร (Mean=3.43) และสุดท้ายด้านการให้บริการคือ (Mean=3.43)

อย่างไรก็ตามผลสำรวจความพึงพอใจในการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจรในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามแสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจทั่วไปอยู่ในระดับน้อย (Mean=3.43) โดยมีด้านความปลอดภัย (Mean=3.45) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และตามมาด้วยด้านจราจร (Mean=3.43) และด้านการให้บริการ (Mean=3.43) โดยทั่วไปแล้ว พนักงานและบุคลากรในมหาวิทยาลัย

อาจมีความต้องการให้บริการด้านความปลอดภัยและการจราจรที่ดีกว่าเพื่อเพิ่มความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมในที่ทำงานและการเดินทางมากยิ่งขึ้น

การพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านอาจช่วยในการปรับปรุงการให้บริการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ด้านความปลอดภัยอาจต้องการการปรับปรุงในการบริหารจัดการความปลอดภัยและการตรวจสอบอุปกรณ์ในอาคาร ด้านจราจรอาจต้องการปรับปรุงทางเส้นทางและสัญญาณเพื่อเพิ่มความราบรื่นในการเดินทาง และด้านการให้บริการอาจต้องพัฒนากระบวนการและการสื่อสารกับชุมชนมหาวิทยาลัยเพื่อเพิ่มความพึงพอใจในการให้บริการทางวิชาการและบริการอื่น ๆ ให้แก่ผู้รับบริการในมหาวิทยาลัย

ความพึงพอใจในการให้บริการรักษาความปลอดภัยและการจราจรในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามอยู่ในระดับน้อยอาจเกิดขึ้นเนื่องจากหลายปัจจัยดังนี้

1. ความต้องการและความคาดหวัง บางครั้งผู้รับบริการอาจมีความคาดหวังสูงกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยและการจราจรในมหาวิทยาลัย แต่ความต้องการและความคาดหวังนี้ไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเต็มที่ ทำให้เกิดความผิดหวังและลดความพึงพอใจ
2. การบริหารจัดการและการสนับสนุน ความพึงพอใจในการให้บริการมีพฤติกรรมที่หลากหลายในการบริหารจัดการและการสนับสนุน การบริหารจัดการที่ไม่เหมาะสมหรือการสนับสนุนที่ไม่เพียงพออาจส่งผลต่อความพึงพอใจในการให้บริการ
3. สภาพแวดล้อมและข้อจำกัด สภาพแวดล้อมภายในองค์กรและข้อจำกัดทางงบประมาณอาจมีผลต่อความสามารถในการพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการรักษาความปลอดภัยและการจราจรในมหาวิทยาลัย
4. การสื่อสาร ความพึงพอใจในการให้บริการอาจลดลงเนื่องจากข้อบกพร่องในการสื่อสารระหว่างหน่วยงานหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้อง ทำให้ข้อมูลหรือความต้องการของผู้รับบริการไม่ถูกต้อง

การปรับปรุงและพัฒนาการให้บริการรักษาความปลอดภัยและการจราจรในมหาวิทยาลัยอาจจำเป็นต้องพิจารณาและแก้ไขปัจจัยเหล่านี้เพื่อเพิ่มความพึงพอใจของผู้รับบริการและปรับปรุงคุณภาพของบริการในอนาคต

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยเพื่อพัฒนาสร้างความเป็นเลิศ

ความต้องการและความคาดหวังต่อผู้รับบริการสูง การบริหารจัดการและการสนับสนุน บางครั้งผู้รับบริการอาจมีความคาดหวังสูงกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยและการจราจรในมหาวิทยาลัย แต่ความต้องการและความคาดหวังนี้ ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวัง เนื่องจากความพึงพอใจในการให้บริการมีพฤติกรรมที่หลากหลาย แต่มีข้อจำกัดเรื่องสภาพแวดล้อมภายในองค์กรและข้อจำกัดทางงบประมาณอาจมีผลต่อความสามารถในการพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการรักษาความปลอดภัยและการจราจรในมหาวิทยาลัย และด้านการสื่อสารความพึงพอใจในการให้บริการอาจลดลงเนื่องจากข้อบกพร่องในการสื่อสารระหว่างหน่วยงานหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้อง ทำให้ข้อมูลหรือความต้องการของผู้รับบริการไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 ข้อจำกัดในการทำวิจัย การศึกษาวิจัยครั้งนี้เน้นที่การวิจัยเชิงคุณภาพ ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้นั้นจึงอาจมีค่าไม่ละเอียดมากนัก อย่างไรก็ตามสามารถนำข้อมูลพื้นฐานบางด้านมาใช้ในการออกแบบวิจัยเชิงปริมาณครั้งต่อไปเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนขึ้นได้ เพื่อทำการศึกษาตัวแปรที่ต่อความคิดเห็นนั้นๆ เช่น การศึกษาด้านข้อมูลด้านความคิดเห็นต่อการกำหนดระบบการจอดรถแบบต่างๆ และการศึกษาด้านการกำหนดราคาค่าจอดรถใกล้อาคาร

1.2 ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพียงความพึงพอใจและปัญหาของผู้ใช้บริการตามขอบเขตของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีขอบเขตการศึกษาวิจัยที่กว้างและเจาะลึกให้มากยิ่งขึ้น เช่น ความต้องการที่แท้จริงของการใช้บริการ รวมถึงสิ่งที่ผู้ให้บริการต้องการที่นอกเหนือจากการให้บริการรักษาความปลอดภัย

1.3 ควรมีการศึกษาเรื่องความพึงพอใจและปัญหาของผู้ใช้บริการอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาการให้บริการให้ตอบสนองผู้ให้บริการให้ได้มากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะและการวิจัยต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความความพึงพอใจการให้บริการรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและการจราจรมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามเพียงเท่านั้น ควรมีการศึกษาความคาดหวัง ในกลุ่มของบุคลากรในหน่วยงานอื่นเพื่อที่จะได้ทราบถึงข้อมูลและความคาดหวังเพิ่มมากขึ้น

2.2 การทำวิจัยในครั้งต่อไป ควรจะเพิ่มคำถามปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจและความคาดหวัง เพื่อที่จะนำมาข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข

2.3 การทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการไปสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อที่จะได้ขยายผลในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดีกว่านี้

เอกสารอ้างอิง

- ปัทมพร นามพระจันทร์. และคณะ. (2564). การปรับปรุงสถานที่จอดรถเพื่อความสะดวกของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบึงคำพร้อย. *วารสารวิจัยวิชาการ*. 4 (2), 85-94
- ภาวิณี เอี่ยมตระกูล และจิรพรรณ คล้ายลี. (2562). แนวทางการพัฒนาความปลอดภัยทางถนนของชุมชนมหาวิทยาลัยและพื้นที่โดยรอบอย่างยั่งยืนกรณีศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต. *วารสารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. 15 (1), 49-67
- มะลิ โพธิพิมพ์ และ พนิดา เทพชาลี. (2557). การสร้างเสริมพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุจราจรมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*. 9 (2), 21-32
- รัตวัลย์ ศิริเลี้ยง. (2560). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของอุบัติเหตุจากการจราจรของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในจังหวัดเลย. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*. 12 (2), 15-26
- เศรษฐศิริ จอมแก้ว, เดชา สังขวรรณ และ นิธมน รัตนะรัต. (2562). ความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะ. *วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*. 13 (3), 10-19
- Yamane, T.. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.

การใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

Using Skills Training to Develop Academic Achievement in Basic Educational Institutions

ภัทรพงษ์ สอนกะจันทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Phattarapong Sonkhajan

Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Thailand

E-mail : sonkhajan113@gmail.com

Received: April 27, 2024; Revised: May 8, 2024; Accepted: May 9, 2024

บทคัดย่อ

แนวคิดทักษะแห่งอนาคตใหม่ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และกรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นการกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการฝึกทักษะให้แก่ผู้เรียน จะมีแบบฝึกหัดเป็นกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝนและกิจกรรมควรมีรูปแบบที่หลากหลายดังนั้นแบบฝึกหัดจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากในการช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครู และการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างแบบฝึกหัดจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน และยังเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความพึงพอใจที่จะทำแบบฝึกหัด ครอบคลุมเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ ได้รับประสบการณ์ตรง เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความชัดเจนของคำสั่ง และได้ลงมือกระทำเองจนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และสามารถประเมินผลพัฒนาการของผู้เรียนได้ด้วย ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในด้านการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นคุณลักษณะความรู้ ความสามารถของบุคคลที่มีการพัฒนาขึ้นหลังจากได้รับการเรียนการสอนการฝึกฝนและการอบรมจนประสบความสำเร็จในด้านความรู้ทักษะ และสรรพภาพด้านต่าง ๆ ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถทางด้านการเรียนของแต่ละบุคคลที่ ประเมินได้จากการทำแบบทดสอบหรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งทางด้าน ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติ และการวัดทางด้านเนื้อหา โดยใช้แบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวชี้วัดทางการเรียนโดยเฉพาะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ว่ามนุษย์ดำรงชีวิตอย่างไร

ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคล และการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการพัฒนา เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศไทย และสังคมโลก ต่อไป

องค์ความรู้ แบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการสอน ด้านประสบการณ์ ด้านความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน และด้านทัศนคติของผู้เรียน นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ในด้านความพร้อมของสื่อการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านวิธีการสอน จะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อผู้เรียนในด้านร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านสังคมและด้านสติปัญญา ที่ยั่งยืนต่อไป

สรุปโดยย่อ แบบฝึกทักษะส่งผลสัมฤทธิ์ต่อผู้เรียนโดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดี

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ชั้นประถมศึกษา

Abstract

New future skills concept Learning in the 21st Century and the Conceptual Framework for Learning in the 21st Century, which defines strategic guidelines for organizing learning. Skills exercises are teaching media created as a guideline for training skills for learners. There will be exercises as activities for students to practice and the activities should have a variety of formats. Therefore, exercises are very important to students in helping to strengthen skills for students to learn and understand faster, clearer, and more broadly. Make teachers' teaching and students' learning successful and efficient. Therefore, exercises are quite important to students. In order to help strengthen the skills of students to learn and understand faster, clearer, and more broadly. make the teacher's teaching and students' learning is successful and efficient Creating exercises must take into account psychology in order to create exercises that are appropriate for the age and ability of the students. It also serves as a guideline for organizing teaching and learning activities. So that students will be satisfied with doing the exercises. Cover content Interesting pattern Gain direct experience Appropriate to the age of the learners There is clarity of instruction. and did it himself until he developed a good attitude towards learning and can evaluate student development as well This will lead to success in learning efficiently. Academic achievement that is a characteristic of knowledge A person's abilities that have developed after being taught, trained, and trained until they are successful in knowledge and skills. and various aspects of performance Therefore, academic achievement is the academic ability of each person. Assessed by taking tests or completing assigned tasks. which can be measured in terms of practical skills by using practical tests and content measurement By using a measurement test academic achievement It is a specific academic indicator. The social studies, religion, and culture learning group helps students gain knowledge and understanding about how humans live their lives. Both as an individual and living together in society adaptation to the environment Managing limited resources also helps students understand development. Change according to the era, time, according to various factors, causing understanding of oneself and others, being patient, tolerant, accepting of differences, and having morality, being able to apply knowledge to living life. Continue to be a good citizen of the nation and world society.

The knowledge and skills training consists of content, teaching format. Experience Appropriateness to the age of the students and the attitude of the students Leads to teaching and learning in the classroom. In terms of the readiness of teaching media The teacher's side, the learner's side, and the teaching method side. It will affect the academic achievement of students in physical, social, emotional, social and intellectual aspects. that is sustainable.

In brief, skill training has an impact on student achievement through a good teaching and learning process.

Keywords: Skill Training; Academic Achievement; Primary School Level

บทนำ

การพัฒนาชุดการสอน คือ กระบวนนำสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลายที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ที่ได้จัดวางไว้อย่างเป็นระบบระเบียบแล้ว ซึ่งเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ เป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และเสริมสร้างกระบวนการกลุ่มภายในชุดการสอนประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน เนื้อหากิจกรรม สื่อประสมและเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดสื่อประสมสำเร็จรูป ที่ได้รวบรวมสื่อการสอนไว้อย่างสมบูรณ์ตามแบบแผนที่วางไว้ เพื่อให้มีความสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน อำนวยความสะดวกให้ครูใช้ในการสอน โดยที่ครูไม่ต้องเตรียมสื่ออย่างอื่นให้วุ่นวาย ซึ่งภายในชุดการสอนนั้นจะมีสื่อและข้อแนะนำในการดำเนินการสอนอยู่แล้วโดยจัดไว้เป็นชุด ๆ บรรจุอยู่ในซอง กล่อง พร้อมทั้งจะให้ครูนำไปใช้ในการสอนได้โดยทันทีไม่ต้องเตรียมอะไรยุ่งยาก ซึ่งเป็นผลดีและรวดเร็วสำหรับครูได้เป็นอย่างดี และการพัฒนาชุดการสอนด้วยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่จะส่งเสริมให้เห็นพฤติกรรมและพัฒนาการของนักเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น การพัฒนาชุดการสอนโดยการใช้หลักธรรมที่เน้นเป้าหมายหรือความสำเร็จด้วยแล้ว ยังจะทำให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลได้อย่างน่าพอใจยิ่งขึ้น

การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนใหญ่จัดผู้เรียนเป็นห้อง ๆ แต่ละห้องมีผู้เรียนจำนวนมาก โดยให้ผู้เรียนเรียนคละกันทั้งเก่งและอ่อน ดังนั้นการปลูกฝังความมีระเบียบวินัย คุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความเป็นมนุษย์ ความกตัญญู รักเกียรติภูมิแห่งตน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความรู้จักคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นกลุ่ม เคารพสิทธิของผู้อื่น เสียสละรักประเทศชาติ เห็นคุณค่าอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ศรัทธาในศาสนา จึงพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม และเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ได้ยาก เพราะขัดกับหลักจิตวิทยาและธรรมชาติของการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านสติปัญญา ความถนัด คุณธรรมจริยธรรม ความสามารถและประสบการณ์ จึงทำให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจ ในเรื่องที่เรียนแตกต่างกัน ถ้าครูสอนเร็วผู้เรียนที่เรียนอ่อนจะตามไม่ทันครู สอนช้าอธิบายมาก ๆ ผู้เรียนก็จะเกิดความเบื่อหน่ายและถ้าเป็นผู้เรียนที่ยังเล็ก ๆ การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นไปได้ยาก

ครูผู้สอนต้องหาวิธีการสอนหลาย ๆ อย่างเพื่อให้ผู้เรียนสนใจและมีเจตคติที่ดีต่อกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้วิธีหนึ่งที่จะช่วยในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและยังปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมให้ดีขึ้นได้แก่การนำเอาวิธีการสอนมาให้ใช้เหมาะสมกับลักษณะวิชา กล่าวคือ ครูจะต้องหาวิธีการสอน ที่ได้ผลมาใช้กับนักเรียนซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม ปัจจุบันการเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ จึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นผู้เขียนจึงเห็นว่าแบบฝึกทักษะจึงมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีความสนใจที่จะรวบรวมแนวคิดทฤษฎีเพื่อนำเสนอในรูปแบบของสังเคราะห์ในรูปแบบองค์ความรู้ใหม่ต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

แนวคิดแบบฝึกทักษะ ได้มีนักวิชาการให้ความหมายที่คล้ายกันโดยส่วนใหญ่จะเน้นให้เกิดทักษะ ดังเช่น **คณิต ศรีประไพ (2555)** ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่าแบบฝึก แบบฝึกหัด หรือชุดการฝึก เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน คือ งานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกทักษะและ ทบทวนความรู้ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญถูกต้อง คล่องแคล่ว จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้ โดยอัตโนมัติ สอดคล้องกับ **บุญนา เกษี (2556)** ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้และทักษะมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้ ส่วน **สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543)** กล่าวว่า “เมื่อครูได้สอนเนื้อหา แนวคิด หรือหลักการเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้กับนักเรียน และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นแล้ว ขั้นต่อไปครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว ถูกต้องแม่นยำ และรวดเร็ว หรือที่เรียกว่าฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะ” และ **สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543)** กล่าวว่า “แบบฝึกหัด เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน แบบฝึกหัดส่วนใหญ่จะจัดทำในรูปของแบบฝึกหัด หรือชุดฝึกซึ่งนักเรียนจะฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง และจัดทำเป็นชุดเน้นพัฒนา หรือเสริมทักษะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง”

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการสอนชนิดหนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการฝึกทักษะให้แก่ผู้เรียน จะมีแบบฝึกหัดเป็นกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝนและกิจกรรมควรมีรูปแบบที่หลากหลายดังนั้นแบบฝึกหัดจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากในการช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครู และการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีการลองผิดลองถูกของ ธอร์นไดค์ ซึ่งได้สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ ดังนี้

- 1) กฎความพร้อม หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลพร้อมที่จะกระทำ
- 2) กฎผลที่ได้รับ หมายถึง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำ และยิ่งทำมากความชำนาญจะเกิดขึ้นได้ง่าย

ไพบูลย์ เทวรักษ์ (2540) ได้กล่าวถึงกฎการฝึกหัดไว้ว่า การฝึกหัดให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผู้ฝึกจะต้องควบคุมและจัดสภาพการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของตนเอง บุคคลจะถูกกำหนดลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก

ดังนั้นการสร้างแบบฝึกทักษะจึงต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนของตน ก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้มากขึ้น

สุจิต เพียรชอบ (2550) กล่าวถึง การสร้างแบบฝึกว่า ต้องยึดตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ก่อนสอนควรมีการทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กก่อน เด็กที่มีความสามารถสูงก็ให้การสนับสนุนให้มีทักษะสูงขึ้น ส่วนเด็กคนใดมีทักษะต่ำ ก็พยายามสอนซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการเขียนได้คล่องแคล่วชำนาญ ก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือฝึกกระทำด้วยตนเอง จึงมีโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้มากที่สุด

3. การเรียนรู้จากการฝึกฝน (Law of Exercise) การฝึกฝนเป็นกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝน หรือกระทำซ้ำ ผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดี ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

4. กฎแห่งผล (Law of effect) นักเรียนได้เรียนรู้แล้ว ย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนเองว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อมีงานให้นักเรียนทำ ครูควรรีบตรวจและคืนนักเรียนโดยเร็ว ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจที่ได้รับผลการเรียน

5. กฎการใช้และไม่ได้ใช้ (Law of Use and Disuse) ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะคล่องแคล่วและชำนาญ ถ้าเรียนแล้วไม่ได้ใช้นาน ๆ ก็ลืมหรือมีทักษะไม่ดีเท่าที่ควร

6. แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเป็นสิ่งเร้าเพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝน และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

กรมวิชาการ (2543) ได้นำเสนอไว้ว่า “การเรียนรู้เป็นกระบวนการของการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เช่นแนวคิดของธอร์นไดค์ เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้ามาเร้าและผู้เรียนจะเลือกตอบสนองจนเป็นที่พอใจของผู้เรียน การตอบสนองใดไม่พึงพอใจก็จะถูกตัดทิ้งไป แนวคิดนี้มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนของไทยมานาน นับตั้งแต่ไทยรับความคิดทางการศึกษามาจากสหรัฐอเมริกา”

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ทราบว่า การสร้างแบบฝึกจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน และยังเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความพึงพอใจที่จะทำแบบฝึก ครอบคลุมเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ ได้รับประสบการณ์ตรง เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีความชัดเจนของคำสั่ง และได้ลงมือกระทำเองจนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และสามารถประเมินผลพัฒนาการของผู้เรียนได้ด้วย ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในด้านการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543) กล่าวว่า “ความสำคัญของแบบฝึก หรือแบบฝึกหัด พอสรุปได้ว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น”

องค์ประกอบของแบบฝึกทักษะ

วรสุตา บุญไวยโรจน์ กล่าวแนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกได้ยึดลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ ตัวอย่างแสดงวิธีทำไม่ควรยาวเกินไปเพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้เรียน

2. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดประสงค์ของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นานทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน แบบฝึกหัดที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ ไม่เบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

4. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบให้ ให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่คุ้นเคยตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้น จะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่าเด็กมักจะเรียนรู้ได้เร็ว ในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

5. แบบฝึกหัดที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้า รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์ และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

6. แบบฝึกหัดที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา ประสบการณ์ ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอ มีทุกระดับตั้งแต่ง่ายปานกลาง จนถึงค่อนข้างยาก เพื่อให้ทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะได้เลือกทำตามความสามารถ เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกหัด

7. แบบฝึกหัดที่ดีควรเร้าใจตั้งแต่ปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

8. แบบฝึกหัดที่ดีควรปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือเรียน ควรใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

9. แบบฝึกหัดที่ดีควรเป็นแบบฝึกหัดที่สามารถประเมิน และความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น แบบฝึกหัดที่ดีควรมีหลายแบบหลายชนิดให้นักเรียนได้ทำ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน การใช้ถ้อยคำควรเลือกให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน นอกจากนี้ควรสร้างให้มีลักษณะย่อย ทำทลายความรู้ความสามารถของนักเรียนเพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกดังกล่าว สรุปได้ว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน เป็นส่วนช่วยเพิ่มเติมในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ถูกจัดทำขึ้นอย่างมีระบบ ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น แต่

ต้องอาศัยความเอาใจใส่จากครูด้วย แบบฝึกช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เหมาะกับความสามารถของเด็กจะทำให้เกิดผลดีทางด้านจิตใจ ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน เพราะเด็กฝึกทำซ้ำ ๆ หลายครั้งในเรื่องที่ตนบกพร่อง แบบฝึกยังใช้เป็นเครื่องมือวัดผลทางการเรียนหลังจากจบบทเรียนแล้ว ช่วยให้ครูเห็นปัญหาของเด็กได้อย่างชัดเจน ทำให้ครูได้แก้ปัญหาของเด็กได้ทันที่ที่ ตัวเด็กก็สามารถเก็บแบบฝึกไว้ใช้เป็นเครื่องมือในการทบทวนความรู้ได้ นอกจากนี้ แบบฝึกยังช่วยให้ครูและนักเรียนประหยัดเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่ายในการฝึกฝนแต่ละครั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์ การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหา ออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไรในแต่ละชุดจะประกอบไปด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ใน ข้อที่ 2
5. สร้างแบบฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ แต่ละบัตรจะมีคำถามย่อยให้นักเรียนการกำหนดรูปแบบ ขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม
6. สร้างแบบอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้ อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความเจริญก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า
8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องคุณภาพแบบฝึก และคุณภาพของแบบทดสอบ
9. ปรับปรุงแก้ไข
10. รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ และสารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

5) ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกเพื่อใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอน ในวิชาต่าง ๆ นั้น จะเน้นสื่อการสอน ในลักษณะเอกสารแบบฝึกหัดเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้นการสร้างจึงควรให้มีความสมบูรณ์ที่สุด ทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ และกลวิธีในการนำไปใช้ ซึ่งควรเป็นเทคนิคของแต่ละคน ในที่นี้จะขอเสนอแนะ ดังนี้

1. พึงระลึกเสมอว่า ต้องให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาก่อนใช้แบบฝึก
2. ในแต่ละแบบฝึก อาจมีเนื้อหาสรุปย่อ หรือเป็นหลักเกณฑ์ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาทบทวนก่อนก็ได้
3. ควรสร้างแบบฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์ที่ต้องการและไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป
4. คำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก ต้องให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะและความแตกต่างของผู้เรียน
5. ควรศึกษาแนวทางการสร้างแบบฝึกให้เข้าใจก่อนปฏิบัติการสร้าง อาจนำหลักการของผู้อื่น หรือทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษาหรือนักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และสภาพการณ์ได้
6. ควรมีคู่มือการใช้แบบฝึกเพื่อให้ผู้สอนคนอื่นนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง หากไม่มีคู่มือ ต้องมีคำชี้แจงขั้นตอนการใช้ที่ชัดเจนแนบไปในแบบฝึกหัดด้วย
7. การสร้างแบบฝึก ควรพิจารณารูปแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละเนื้อหาวิชา รูปแบบจึงควรแตกต่างกันตามสภาพการณ์
8. การออกแบบชุดฝึกควรมีความหลากหลาย ไม่ซ้ำซาก ไม่ใช้รูปแบบเดียว เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะอย่างกว้างขวาง และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย
9. การใช้ภาพประกอบเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้แบบฝึกนั้นน่าสนใจและยังเป็นการพักสายตาให้กับผู้เรียนอีกด้วย
10. การสร้างแบบฝึก หากต้องการให้สมบูรณ์ครบถ้วน ควรสร้างในลักษณะของเอกสารประกอบการสอน (ศึกษารายละเอียดจากคู่มือ การฝึกอบรมการปฏิบัติการ”การผลิตเอกสารประกอบการสอน”) แต่จะเน้นความหลากหลายของแบบฝึกมากกว่า และเนื้อหาที่สรุปไว้จะมีเพียงย่อ ๆ
11. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง อย่าให้มีข้อผิดพลาดเด็ดขาด เพราะเหมือนกับยื่นยาพิษให้กับลูกศิษย์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เขาจะจำในสิ่งที่ผิด ๆ ตลอดไป

12. คำสั่งในแบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญ ที่มีความมองข้ามไป เพราะคำสั่งคือประเด็นใหญ่ที่จะไขความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ คำสั่งจึงต้องสั้นกะทัดรัด และเข้าใจง่าย ไม่ทำให้ผู้เรียนสับสน

13. การกำหนดเวลาในการใช้แบบฝึก แต่ละชุดควรให้เหมาะสมกับเนื้อหาและความสนใจของผู้เรียน

14. กระดาษที่ใช้ควรมีคุณภาพเหมาะสม มีความเหนียวและทนทาน ไม่เปราะบางหรือขาดง่ายจนเกินไป

แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นความสามารถพิเศษของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้ฝึกประสบการณ์เรียนรู้จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องฝึกประสบการณ์แนวทางการวัดผลประเมินผล สร้างเครื่องมือวัดที่มีประสิทธิภาพ

ศาสตราจารย์ (2541) กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะและ ความสามารถของบุคคล อันเกิดจากการสอน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการอบรมหรือเกิดจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบ ความสามารถของบุคคล ซึ่งสามารถวัดได้สองแบบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติและทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงถึงความสามารถดังกล่าวในรูปของการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน การวัดแบบนี้จึงต้องใช้"ข้อสอบภาคปฏิบัติ" (Performance Test)

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Content) อันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ "ข้อสอบวัด ผลสัมฤทธิ์" (Achievement test) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2548) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะความรู้ ความสามารถของบุคคลที่มีการพัฒนาขึ้นหลังจากได้รับการเรียนการสอนการฝึกฝนและการอบรมจนประสบความสำเร็จในด้านความรู้ทักษะและสรรพภาพด้านต่าง ๆ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อัญชนา โพธิ์พลาการ กล่าวว่า มีองค์ประกอบหลายประการที่ทำให้เกิดผล กระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ด้านตัวนักเรียน เช่น สติปัญญา อารมณ์ ความสนใจ เจตคติต่อการเรียนด้านตัวครู เช่น คุณภาพของครู การจัดระบบการบริหารของผู้บริหาร ด้านสังคม เช่น สภาพเศรษฐกิจและ สังคมของครอบครัวนักเรียน เป็นต้น

แต่ปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์14. กระดาษที่ใช้ควรมีคุณภาพเหมาะสม มีความเหนียวและทนทาน ไม่เปราะบางหรือขาดง่ายจนเกินไป

แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นความสามารถพิเศษของประสบการณ์

ศาสตราจารย์ (2541) กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะและ ความสามารถของบุคคล อันเกิดจากการสอน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการอบรมหรือเกิดจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบ ความสามารถของบุคคล ซึ่งสามารถวัดได้สองแบบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติและทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงถึงความสามารถดังกล่าวในรูปของการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน การวัดแบบนี้จึงต้องใช้"ข้อสอบภาคปฏิบัติ" (Performance Test)

ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ความสนใจ สติปัญญา เจตคติต่อการเรียน ตัวครู สังคมสิ่งแวดล้อมของนักเรียน และองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีโดยตรง คือ วิธีการสอนของครู

จันทิมา เมยประโคน กล่าวว่าโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็นองค์ประกอบใหญ่ ๆ คือ ด้านตัวนักเรียน ด้านตัวครูและสังคม และ ปัจจัยอีกประการที่จะส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณลักษณะของผู้สอน วิธีการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้น่าสนใจของผู้สอนนั่นเอง

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเรียนการสอนที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ด้านตัวนักเรียน ด้านตัวครู ด้านสังคม และปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงที่สำคัญอีกประการ คือ วิธีการสอนของครู

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพโรจน์ คณะจันทร์ (2563) ได้จัดประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher made tests) และแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) ซึ่งทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือ ถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการ

สอนซึ่งจัดกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในการทดสอบผู้เรียนในชั้นเรียนแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1) แบบทดสอบปรนัย (Objective tests) ได้แก่ แบบถูก ผิด (True-false) แบบจับคู่ (Matching) แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือแบบคำตอบสั้น (Short answer) และแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

2) แบบอัตนัย (Essay tests) ได้แก่ แบบจำกัดคำตอบ (Restricted response items) และแบบไม่จำกัดคำตอบหรือ ตอบอย่างเสรี (Extended response items)

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) เป็นแบบทดสอบที่สร้าง โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเนื้อหา และมีทักษะการสร้างแบบทดสอบ มีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ มีคำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอบ การให้คะแนนและการแปลผล มีความเป็นปรนัย (Objective) มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบมาตรฐานได้แก่ California Achievement Test, Iowa Test of Basic Skills, Stanford Achievement Test the Metropolitan Achievement tests

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2563) ได้จัดประเภทแบบทดสอบไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบปากเปล่า เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคล ใช้ได้ผลดีถ้ามีผู้เข้าสอบจำนวนน้อยเพราะต้องใช้เวลาถามได้ละเอียด เพราะสามารถโต้ตอบกันได้

2. แบบเขียนตอบ เป็นการทดสอบที่เปลี่ยนแปลงมาจากการสอบแบบปากเปล่าเนื่องจากจำนวนผู้เข้าสอบมากและมีจำนวนจำกัด แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

1) แบบความเรียง หรืออัตนัย เป็นการสอบที่ให้ผู้ตอบได้รวบรวมเรียบเรียงคำพูดของตนเองในการแสดงทัศนคติ ความรู้สึก และความคิดได้อย่างอิสระภายใต้หัวข้อที่กำหนดให้ เป็นข้อสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมด้านการสังเคราะห์ได้อย่างดี แต่มีข้อเสียที่การให้คะแนน อาจไม่เที่ยงตรง มีความเป็นปรนัยได้ยาก

2) แบบจำกัดคำตอบ เป็นข้อสอบ ที่มีคำตอบถูกได้เงื่อนไขที่กำหนดให้อย่างจำกัดข้อสอบแบบนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบถูกผิด แบบเติมคำ แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ 3. แบบปฏิบัติเป็นการทดสอบที่ผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมออกมาโดยการกระทำหรือลงมือปฏิบัติจริง ๆ เช่น การทดสอบทางดนตรี ช่างกล พลศึกษา เป็นต้น

วรรณรัตน์ อังสุประเสริฐ (2544) ได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ 3 ประเภท ได้แก่

1. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ทั้งคำถามและคำตอบผู้ตอบจะตอบ โดยการเลือกคำตอบที่กำหนดให้ ข้อดีของข้อสอบประเภทนี้คือ ตรวจได้ง่ายและรวดเร็ว ทำให้เป็นที่นิยมใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย แบบทดสอบแบบเลือกตอบที่นิยม ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่

1) แบบทดสอบแบบเลือกตอบสองตัวเลือก แบบทดสอบประเภทนี้มีลักษณะเป็นข้อสอบ ถูก – ผิด ซึ่งใช้วัดความรู้ระดับความจำที่มักจะใช้ถามคำศัพท์ คำนิยาม ข้อเท็จจริง และวิธีการต่าง ๆ เป็นต้น การสร้างแบบทดสอบแบบ ถูก – ผิด นี้ข้อความที่ถามต้องตัดสินใจได้ว่า ถูกหรือผิดอย่างชัดเจน ไม่ควรมีข้อความที่ถูกและผิดอยู่ในข้อเดียวกันเพราะจะทำให้ตัดสินใจยากว่าข้อความนั้นถูกหรือผิดควรหลีกเลี่ยงการใช้ประโยคปฏิเสธและคำที่บอกปริมาณ เช่น มากน้อย เสมอนอกจากนี้แบบทดสอบถูก - ผิด ต้องถามเฉพาะประเด็นที่ว่าข้อความที่ให้มาถูก หรือผิดตามเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนด ไม่ใช่ถามลงผู้ตอบโดยการวัด คำสะกดหรือภาษา ที่เขียนในข้อความที่กำหนดให้แบบทดสอบแบบเลือกตอบสองตัวเลือกมีลักษณะเป็นแบบทดสอบ แบบ ถูก ผิด ใช้วัดความสามารถระดับความรู้ ความจำ

2) แบบทดสอบแบบเลือกตอบหลายตัวเลือก แบบทดสอบประเภทนี้ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดตัวเลือกให้ผู้ตอบมากกว่า 2 ตัวเลือก โดยทั่วไปแล้วใช้ตัวเลือกระหว่าง 3-5 ตัวเลือก และที่นิยมใช้มากที่สุดคือ 4 ตัวเลือก ตัวเลือกที่กำหนดให้จะมีคำตอบที่ถูกต้อง เพียง 1 คำตอบเท่านั้น การสร้างแบบทดสอบแบบหลายตัวเลือกนี้ข้อความและตัวเลือกที่เขียน ต้องมีความชัดเจนและถูกต้อง โดยไม่ทำให้ผู้ที่เข้าใจเนื้อหาเกิดความสับสน แต่ต้องทำให้ผู้ที่ไม่รู้จริงไม่สามารถตอบถูกข้อความแต่ละข้อต้องเป็นอิสระจากกัน และไม่ควรให้ข้อสอบ ข้อหนึ่งสามารถชี้แนะคำตอบในข้ออื่น ๆ ข้อความในข้อความควรเป็นประโยคสมบูรณ์และไม่ควรใช้ประโยคปฏิเสธแต่ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้ควรขีดเส้นใต้คำถามปฏิเสธนั้นสำหรับตัวเลือกของแบบทดสอบในข้อสอบข้อเดียวกันควรเป็นเรื่องราวในประเภทเดียวกัน

2. แบบทดสอบแบบตอบสั้น แบบทดสอบประเภทนี้เป็นแบบทดสอบที่กำหนดข้อความให้เพียงอย่างเดียว และให้ผู้ตอบหาคำตอบเองโดยจำกัดให้ตอบด้วยคำตอบเพียงคำเดียวหรือวลีสั้น ๆ การสร้างแบบทดสอบแบบตอบสั้นนั้นคำหรือวลีที่ให้ตอบต้องเป็นคำหรือวลีที่มีความสำคัญและถ้าโจทย์ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณต้องกำหนดด้วยว่าต้องการหน่วยใดและ ต้องระบุจำนวนตำแหน่งของทศนิยมให้ชัดเจนด้วย ข้อสอบแบบตอบสั้นหนึ่งข้อไม่ควรเว้นช่องว่างให้ตอบหลายแห่งเพราะอาจจะก่อให้เกิดความสับสนได้

3. แบบทดสอบแบบบรรยาย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้แต่ข้อความและให้ผู้ตอบเขียนคำตอบได้อย่างอิสระ ข้อสอบประเภทนี้นิยมใช้วัดความคิดริเริ่มและการสังเคราะห์ข้อสอบประเภทนี้ยากต่อการให้คะแนนอย่างถูกต้องและยุติธรรม ดังนั้นในการวิจัยไม่ค่อยนิยมใช้ข้อสอบประเภทนี้ในการรวบรวมข้อมูล ข้อคำถามในข้อสอบแบบบรรยายควรสร้างโดยกำหนดสถานการณ์ใหม่ขึ้นแล้วให้นักเรียนตอบ โดยต้องใช้

ความสามารถในการเขียนข้อความที่ต้องประมวลความรู้ที่เรียนมาและเสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ข้อคำถามควรต้องกำหนดขอบเขตให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้ตอบในประเด็นใดเป็นสำคัญข้อสอบประเภทบรรยายนี้ไม่ควรมีข้อคำถามที่ให้นักเรียนเลือกเพราะจะยากต่อการนำคะแนนผลการสอบมาเปรียบเทียบกัน และภายหลังที่ผู้สอนได้สร้างข้อคำถามเรียบร้อยแล้ว ควรเขียนคำตอบไว้ล่วงหน้าเพื่อจะได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ล่วงหน้า อันจะทำให้การตรวจให้คะแนนมีความยุติธรรมมากขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ตรวจสอบพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2538) สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ได้เป็น 2 พวก

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนว่านักเรียนมีความรู้มากแค่ไหน บกพร่องตรงไหนจะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดความพร้อมที่จะได้เรียนในบทเรียนใหม่ขึ้นอยู่กับความต้องการของครู
2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างขึ้นจาก ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากครูผู้สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้ง จนกระทั่งมีคุณภาพดี จึงสร้างเกณฑ์ ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบ ผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใด ๆ ก็ได้ แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือ ดำเนินการสอบ บอกวิธีสอนและยังมีมาตรฐานในด้าน การแปลคะแนนด้วยทั้งแบบทดสอบที่ครู สร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐาน มีวิธีการสร้างข้อคำถามเหมือนกัน เป็นคำถามที่วัดเนื้อหา และพฤติกรรมที่สอนไปแล้ว จะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถาม วัดได้ซึ่งควรวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้วิจัย สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1. แบบทดสอบของครู หรือแบบทดสอบมาตรฐาน 2. แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ หรือแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม 3. แบบสอบถามที่เป็นลักษณะการวัดด้านปฏิบัติ หรือการวัดด้านเนื้อหา

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถทางด้านการเรียนของแต่ละบุคคลที่ ประเมินได้จากการทำแบบทดสอบหรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งทางด้าน ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติ และการวัดทางด้านเนื้อหา โดยใช้แบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ.2560)

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนของชาติให้สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและมาตรฐานระดับสากลสอดคล้องกับประเทศไทย 4.0 และโลกในศตวรรษที่ 21

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้ดำเนินการทบทวนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยนำข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 มาใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น ในระยะสั้นเห็นควรปรับปรุงหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ และเป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างรอบคอบและถี่ถ้วน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการบูรณาการกับความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนางานด้วยกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรมที่นำไปสู่การคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ หรือสร้างนวัตกรรมต่าง ๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต การใช้ทักษะการคิดเชิงคำนวณ ความรู้ทางด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีและการสื่อสารในการแก้ปัญหาที่พบในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ กระบวนการ และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวอย่างเข้าใจสภาพที่เป็นอยู่และการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่การจัดการและปรับใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพอย่างสร้างสรรค์

ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) รับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และสาระเทคโนโลยีในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งต่อมาได้ผนวกรวมอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานรับผิดชอบปรับปรุงสาระภูมิศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้สถานศึกษาทุกสังกัดที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้เป็นกรอบในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจในเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียน และมีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐาน ของความเป็นไทย ควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษ้อย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ในการพัฒนาผู้เรียนตามสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช่วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. **ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต** เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. **ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี** เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ว่ามนุษย์ดำรงชีวิตอย่างไร ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคล และการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการพัฒนา เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคม ที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กัน และมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม โดยได้กำหนดสาระต่าง ๆ ไว้ ดังนี้

1. ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ การนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเอง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

2. หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิต ระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลักษณะและความสำคัญ การเป็นพลเมืองดี ความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ปณิธานค่านิยมด้านประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สิทธิ หน้าที่ เสรีภาพการดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

3. เศรษฐศาสตร์ การผลิต การแจกจ่าย และการบริโภคสินค้าและบริการ การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ การดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ และการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. ประวัติศาสตร์ เวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ วิธีการทางประวัติศาสตร์ พัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตถึงปัจจุบัน ความสัมพันธ์และเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ผลกระทบที่เกิดจากเหตุการณ์สำคัญในอดีต บุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในอดีต ความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย แหล่งอารยธรรมที่สำคัญของโลก

5. ภูมิศาสตร์ สาระภูมิศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะทางกายภาพของโลก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วิถีการดำเนินชีวิต เพื่อให้รู้เท่าทัน ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสามารถใช้ทักษะ กระบวนการความสามารถทางภูมิศาสตร์ และเครื่องมือ ทางภูมิศาสตร์จัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมตามสาเหตุและปัจจัย อันจะนำไปสู่การปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ดังนั้น เพื่อให้การเรียนรู้สาระภูมิศาสตร์บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดทิศทางการสำหรับครูผู้สอน เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะกระบวนการทางภูมิศาสตร์ ที่สะท้อนสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ จึงได้กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย (1) ความรู้ความเข้าใจทางภูมิศาสตร์ (2) ความสามารถทางภูมิศาสตร์ (3) กระบวนการทางภูมิศาสตร์ (4) ทักษะทางภูมิศาสตร์

องค์ความรู้จากการวิจัยเพื่อพัฒนาสร้างความเป็นเลิศ

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา นำมาสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่ เรื่อง ผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารการศึกษา ได้ตามแผนภาพดังนี้

แผนภาพที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้

คำอธิบายองค์ความรู้

แบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการสอน ด้านประสบการณ์ ด้านความเหมาะสม กับวัยผู้เรียน และด้านทัศนคติของผู้เรียน นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน ในด้านความพร้อมของ สื่อการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านวิธีการสอน จะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อผู้เรียนในด้าน ร่างกาย ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านสังคมและด้านสติปัญญา ที่ยั่งยืนต่อไป

สรุป

สื่อการสอนประเภทแบบฝึกทักษะเป็นแนวทางสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ ฝึกฝนและกิจกรรมควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับ ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจได้รวดเร็ว ทำให้การสอนของครูประสบผลสำเร็จ ดังนั้นแบบฝึกจึงมีความสำคัญ ต่อผู้เรียน ในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น การ สร้างแบบฝึกจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน และยังเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความพึงพอใจที่จะทำแบบฝึก ครอบคลุมเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ ได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถ ทางด้านการเรียนของแต่ละบุคคลที่ ประเมินได้จากการทำแบบทดสอบ โดยใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น ตัวชี้วัดทางการเรียนโดยเฉพาะ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ว่ามนุษย์ดำรงชีวิตอย่างไร ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคล และการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตาม สภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2543). *หนังสือเรียนภาษาไทย ท101 ท102 หลักภาษาไทยเล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (พิมพ์ ครั้งที่ 14). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- คณิศร ศรีประไพ. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญนา เกษี. (2556). *รายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะ ระบบสมการเชิงเส้น ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3*. รายงาน การวิจัย. ชลบุรี: โรงเรียนพานทองสาขานุบาลณ์อำเภopanทอง.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2563). วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2566. แหล่งที่มา:
<https://www.http://kruoiysmarteng.blogspot.com/2020/07/achievement.html>
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2548). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แบนเนจเม้นท์.
- ไพบูลย์ เทวรักษ์. (2540). การวัดระดับสติปัญญา. กรุงเทพมหานคร: เอส ดี เพรสการพิมพ์.
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2563). วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2566. แหล่งที่มา:
<https://www.http://kruoiysmarteng.blogspot.com/2020/07/achievement.html>
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยเพื่อการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณรัตน์ อึ้งสุประเสริฐ. (2544). การวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ จันทบุรี.
- สาคร ธรรมศักดิ์. (2541). ผลการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึมแบบรวมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินญาณพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2538). คู่มือการใช้เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา : ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). การนิเทศเพื่อส่งเสริมระบบการประกันคุณภาพ ภายในโรงเรียนโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมการศาสนา
- สุจิตต์ เพียรชอบ. (2550). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2543). แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้สู่บูรณาการ. ชัยนาท: โมเดิร์นโอเอ็ม.

ภาคผนวก

Appendix

คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ

Advice for Article Writers

1. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

1.1 บทความพิเศษ (Special Article) บทความทางวิชาการพิเศษ ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการอย่างเข้มข้น และผ่านการอ่านและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักวิชาการในวงการวิชาการ/วิชาชีพ

1.2 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.3 บทความทางวิชาการ (Academic Articles) ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการมีความโดดเด่น เพื่อนำเสนอองค์ความรู้ใหม่สู่สังคม

1. Types of Article Publication in the Journal

1.1 Special Article: This focuses the scholars as a target group on providing rich academic knowledge which is peer-reviewed and approved by subject-matter experts.

1.2 Research Article: This is detailed studies reporting new work and is classified as primary literature, and it has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.

1.3 Academic Article: This presents dominant academic knowledge provided new body of knowledge in the society.

2. การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ใน Journal of Organizational Management Excellence ให้ผู้เขียนทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลด Template บทความวิจัย หรือ Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ ซึ่งเป็นตัวอย่างของการเขียนบทความวารสาร เพื่อจัดเนื้อหาบทความของผู้เขียนลงใน Template โดยสามารถดาวน์โหลดได้ดังนี้

2.1.1 Template บทความวิจัย (.docx)

2.1.2 Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ (.docx)

2.2 ให้ผู้เขียนบทความนำไฟล์ต้นฉบับส่งก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Organizational Management Excellence โดยสามารถดาวน์โหลดได้ที่ (.pdf) และให้กรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน พร้อมทั้งบทความที่เขียนส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสารเพื่อตรวจสอบเบื้องต้น

2.3 รอเจ้าหน้าที่ติดต่อกลับตามเอกสารที่แนบของผู้เขียนบทความที่ส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสาร เจ้าหน้าที่ส่งแบบ Google Form ให้ผู้เขียนดำเนินการตามแบบฟอร์มดังกล่าว

2.4 เจ้าหน้าที่แจ้งให้เข้าในระบบสมัครสมาชิกออนไลน์ของวารสารและ/หรือ (กรณีผู้สมัครแล้วต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ 2.1 และ 2.2 เช่นเดียวกัน) ถึงให้เข้าระบบได้ตามลิงค์นี้ https://sso.tci-thaijo.org/auth/realms/thaijo/protocol/openid-connect/auth?client_id=thaijo&response_type=code&scope=openid&redirect_uri=https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JOME/openid/doAuthentication?provider=custom (สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ระบบ Thaijo) https://docs.google.com/document/d/1ehMHBWPrsJCqaDhBnNQfRIHuw-_u98_hGHVMPGH01I/edit เมื่อส่งบทความเข้าระบบแล้ว เจ้าหน้าที่จะดำเนินการตรวจสอบและดำเนินการตามขั้นตอนในการจัดทำบทความให้ผู้เขียนบทความทราบตามลำดับต่อไป

2.Submission

The author shall produce the manuscript format in accordance with the guideline to authors stated in Journal of Organizational Management Excellence as follows:

2.1 The author can download each template of types of the articles to arrange the content of the author's article into a Template by the following steps:

2.1.1 Template of research article (.docx)

2.1.2 Template of academic article and special article (.docx)

2.2 The author must download the certificate of the journal by (.pdf) and complete the details with the piece of writing in LINE on the webpage for initial verification.

2.3 The committee will contact back as attached documents of the author sending via LINE on the webpage and the author will receive the Google Form to complete.

2.4 The committee will dispatch the registration system to the author. In case that the author has already registered to the journal system, the author can follow step 2.1 and 2.2. The process can be reached through the link here: https://sso.tci-thaijo.org/auth/realms/thaijo/protocol/openid-connect/auth?client_id=thaijo&response_type=code&scope=openid&redirect_uri=https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JOME/openid/doAuthentication?provider=custom (For more information, the author can access to Thaijo). https://docs.google.com/document/d/1ehMHBWPrsJCqaDhBnNQfRIHuw-_u98_hGHVMPGH01I/edit Once the article is submitted to the journal system, the committee will proceed the verification method and inform the author of the article.

3. การตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้เขียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

3. Article Verification and Proofreading

The author has to realize on the importance of article guideline of the journal and its correctness with proofreading before submitting to the editorial. So doing will shorten the process of article submission and the editorial team reserves the right to rejection if article correctness is adverse based on the journal regulations.

4. รูปแบบการจัดเตรียมบทความ

4.1 สำหรับภาษาไทย บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ดีด โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกันหลังตรง ส่วนบทความภาษาอังกฤษให้ใช้แบบอักษร Times New Roman ขนาดอักษร 12 ในการจัดให้มีระยะห่างระหว่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดเอ 4 (A4) ระยะขอบกระดาษบน 1.5 นิ้ว, ล่าง 1 นิ้ว, ซ้าย/ขวา 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขหน้ากำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความไม่ควรยาวเกิน 20 หน้ากระดาษพิมพ์สี่ โดย นับรวมภาพประกอบและตาราง

4.2 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

4.3 ชื่อผู้เขียน ตำแหน่งทางวิชาการ สาขา คณะ สังกัด/หน่วยงานของผู้ร่วมหรือที่ปรึกษาทุกคน โดยเรียงจากผู้เขียนบทความ 1 ผู้ร่วม 2,3,4 ตำแหน่งได้ชื่อเรื่อง เยื้องชิดฝั่งขวาของหน้ากระดาษ มี E – mail ที่ติดต่อในการส่งบทความได้

4.4 มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 500 คำต่อบทคัดย่อ

4.5 กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 3-5 คำ

4.6 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษรและหัวข้อย่อยขนาดเดียวกันต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ควรเว้น ระยะพิมพ์ 0.5 ช่วงบรรทัด

4.7 การใช้ตัวเลข คำย่อ และวงเล็บ ใช้เป็นตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Network Organization) เป็นต้น

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction) ระบุความสำคัญของปัญหาการวิจัย
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)
- 4) ทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)
- 5) กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)
- 6) ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่ม ตัวอย่างและ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 7) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่าง ชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 8) อภิปรายผล/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยง ของผลการวิจัย กับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อๆ แต่ ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ ศึกษาทั้งหมด
- 9) องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย (New knowledge from research) อธิบายองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จาก การวิจัยที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้
- 10) ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป
- 11) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ในเชิงบรรณานุกรม เป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

บทความพิเศษ บทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ บทความวิจารณ์หนังสือ ให้ เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับและมีกรอบแนวคิดผลสัมฤทธิ์ ของบทความ
- 4) องค์ความรู้ใหม่ (New Knowledge)
- 5) บทสรุป (Conclusion)
- 6) เอกสารอ้างอิง (References)

4. Article Format Preparation

4.1 The TH Sarabun PSK font type at the size of 16 pt. is to be used throughout for Thai version and the Times New Roman font type at the size of 12 pt. employing a double-spaced for English version. The text is on A4 size standard and leaving 1.5-inch top margin, 1-inch bottom margin, and 1-inch left-right margins. Page numbers should consecutively be used throughout at the top right side of the paper. The manuscript is maximum of 20 pages including figures and tables.

4.2 Title needs in both Thai and English typed at the center.

4.3 The author details, such as academic position, major, faculty, affiliate of every co-author or supervisor, are consecutive; begin with the main author and follow by other co-authors under the title; at the center.; and end with the email.

4.4 Abstract is required in both Thai and English and should not exceed no longer than 500 words.

4.5 Keywords are required approximately 3-5 keywords.

4.6 Order of heading, the biggest heading is organized at a left-align margin; subheadings are listed in a 3-5-letter spaced after the heading and other subheadings are listed consecutively at the same point. Other headings should be typed in a 0.5-line space.

4.7 Use of numbers, abbreviations, and parentheses has to be typed in Arabic numerals; used universally (the full form is identified at first); and started with a capital letter of each word, respectively.

Research article should be organized to include the following:

- 1) Abstract
- 2) Introduction; identifying the significance of research problem
- 3) Research Objectives
- 4) Literature Review
- 5) Conceptual Framework
- 6) Research Methodology; identifying research plan of obtaining samples and sample size, instruments used, data collection, and data analysis
- 7) Results: providing based on research objectives respectively in table or chart format
- 8) Discussion; providing as the essay to identify the relationship of results, conceptual framework, and previous studies; should not be explained in item, but indicated the connection of all variables
- 9) New knowledge from research. Explain new knowledge gained from research that can be developed further.
- 10) Suggestion; stating the important conclusion, implication, and future research
- 11) References; requiring as in the footnotes in both Thai and English.

Special Article, Academic Article, should be organized to include the following:

- 1) Abstract
- 2) Introduction

3) Content; presenting important points consecutively with conceptual framework result of the paper

4) New Knowledge

5) Conclusion

6) References

5. เอกสารอ้างอิง (References)

ให้ใช้รูปแบบ APA (6th Edition) เป็นมาตรฐาน โดยสามารถตัวอย่างวิธีการเขียน เอกสารอ้างอิง ที่ถูกต้องเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ของ APA <http://www.apastyle.org>

5.1 การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้นใช้ระบบ APA ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้ วงเล็บ เปิด-ปิด และระบุชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียน ปี พ.ศ. และเลขหน้า ของเอกสารที่นำมาอ้างอิงกำกับท้ายเนื้อความที่ได้ อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และผู้เขียนบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด การอ้างอิงเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

1. หากชื่อผู้แต่งอยู่หน้าข้อความที่อ้างถึงให้ใช้ชื่อผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น ถาวร ประติติใจ (2545) หรือ Robbins, Stephen P., (1998)

2. หากชื่อผู้แต่งอยู่ท้ายข้อความที่อ้างถึง ให้ใช้ (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น

1) กรณีผู้แต่ง 1 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อผู้เขียน, ปีที่พิมพ์) เช่น (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2548) หรือ (Oakland, J, 2000)

2) กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อที่ 1 และชื่อที่ 2, ปีที่พิมพ์) เช่น (ปฐมากร ทองเพชร และ แสงทอง งามดี, 2560) หรือ (Chandler, Ralph C. and Plano Jack C, 1982 : 3)

3) กรณีผู้แต่งมากกว่า 3 คนขึ้นไป ครั้งแรกให้เขียนชื่อผู้เขียนทั้งหมด และครั้งต่อไปให้เขียนเป็น คณะ เช่น (ชื่อผู้เขียนคนที่ 1 และคณะ, ปีที่พิมพ์) เช่น (สมศักดิ์ ประสิทธิ์ชัย และคณะ, 2561) หรือ (Argyris et al.,1972)

4) การอ้างอิงท้ายบทความ ให้ใช้รูปแบบ APA เวอร์ชัน 6 ดังตัวอย่างนี้ (<http://www.apastyle.org>)

1) หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์. เช่น

1.1) ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2543). 2475 การปฏิวัติสยาม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

1.2) Simon, Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2) บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้าที่ ปรากฏ
บทความในวารสาร. เช่น

2.1) ฉลอง พัฒนา. (2556). การสร้างฐานความรู้ในการบริหารจัดการชุมชน. *วารสาร
ปกครองท้องถิ่น*, 1(1), 52-67.

2.2) Jurkovich,R (1974). A Core Typology of Organization Environments.
Administrative Science Quarterly, 19 (2), 380-394.

3) วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย

ชื่อผู้วิจัย. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ระดับของงาน.หน่วยงานที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย

3.1 สมพร เกษตรศิริ (2550). *การบริหารจัดการองค์กรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*.
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

3.2 Jaffee,D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to
Propel Thai Economy* . Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4) แหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ วัน เดือน ปี. แหล่งที่มา : Url

เช่น

พีรพล หาญพิชัยยุทธ. (2553). การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน
2555. แหล่งที่มา <http://www.buddhismth.com/index.hp?y>.

BBC New. (2016). Etnical Alzheimers or Social Advocates solution. *Online*.
Retrieved May 3, 2017. from : <http://www.bbc.com/2016/WORLD>

5) รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม. วัน เดือน ปี. สถานที่
จัด. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น สมาน นิตดาทอง. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้แห่งศาสตร์ทางการจัดการ. *เอกสาร
ประกอบการประชุมการประสานงานชุมชน*. 25 พฤศจิกายน 2550. โรงแรมณานิมิตร. กรุงเทพมหานคร: พิสด
การพิมพ์.

Natthabhan, S. (2000). The Besuty of Wonmen in Theravada Philosophy.
Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation. 18 July 2000.
Lincoln. USA: University of Nebraska Prees.

6) พจนานุกรม

ชื่อหนังสือ. (ปีที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2525). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน.

Shoter Oxford English dictionary. (2002). New York: Oxford University Press.

5.In-text Citation

In-text citation system, APA style, is used in this manuscript systemized by authors last name(s), year of publication, and page numbers of the paper at before or after of the cited text as follows:

1.As the name author–date system implies, the in-text citation includes the author and date with the author names in running text and year of publication in parentheses. For instance: Research by **Chester L, (1938)** supported...

2.As the name author–date system implies, the in-text citation includes the author and year of publication inside parentheses. For instance:

2.1 In case the author has only one cited author, it must be **(Borel, 2016)**.

2.2 In case the author has two cited authors, it must be used an ampersand (&) between names for a work with two authors: **(Grazer and Fishman, 2015)**.

2.3 In case the author has 3 or more cited authors, it must be used an ampersand (&) before the last author: **(Argyris et al.,1972)**.

Reference Writing

At the end of the pieces of the article, you, as the author, need a list of materials that you have used or referred to followed by APA style as follows:

1.Book

Author(s). (Year of publication). *Title*. (Edition). Place of Publication: Press' Name.
Simon,Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2.Journal Article

Author(s). (Year of publication). *Title*. *Name of the Journal*, Year (Volume), Article Page (p.) Number (first page-last page).

Jurkovich,R (1974). A Core Typology of Organization Environments. *Administrative Science Quarterly*, 19 (2), 380-394.

3.Dissertation/Thesis/Thematic Paper/Research Report

Author(s). (Year of publication). *Title*. Level of the Writing Piece. Affiliate: University name.

Jaffee,D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to Propel Thai Economy* . Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4.Website

Author(s). (Year of publication). *Title*. *Online*. accessed Year Month Date. Available from: URL.

BBC New. (2016). Etnical Alzheimers or Social Advocates solution. *Online*. Retrieved May 3, 2017. from : <http://www.bbc.com/2016/ WORLD>

5.Proceeding

Author(s). (Year of publication). Title. *Conference Title*. Date Month Year of the Conference. Venue. Place of Publication: Press' Name.

Natthabhan, S. (2000). The Besuty of Wonmen in Theravada Philosopy. *Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation*. 18 July 2000. Lincoln. USA: University of Nebraska Prees.

6.Dictionary

Name of the Dictionary Book. (Year of publication). Place of Publication: Press' Name.

Shoter Oxford English dictionary. (2002). New York: Oxford University Press.

6. ส่วนภาพประกอบ (Figure) และส่วนตาราง (Table)

ภาพประกอบและตารางควรมีเท่าที่จำเป็น โดยพิมพ์หน้าละ 1 ภาพ หรือ 1 ตาราง สำหรับคำบรรยายภาพและตารางให้พิมพ์เหนือภาพหรือตาราง ส่วนคำอธิบายเพิ่มเติมให้ใส่ใต้ภาพหรือตาราง

6. Illustration section (Figure) and table section (Table)

Illustrations and tables should be as sparse as necessary. Print 1 image or 1 table per page. For captions and tables, type them above the image or table. As for additional explanation, put it under the picture or table.

7. ลิขสิทธิ์

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้เขียนทุกท่านต้องลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มใบมอบลิขสิทธิ์บทความให้แก่วารสาร พร้อมกับบทความต้นฉบับที่ได้แก้ไขครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ ผู้เขียนทุกท่านต้องยืนยันว่าบทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์นั้น ได้ส่งมาตีพิมพ์เฉพาะใน *Journal of Organizational Management Excellence* เพียงแห่งเดียวเท่านั้น หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อบรรณาธิการ ก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ ทั้งนี้หากผู้เขียนไม่ปฏิบัติตามฐานข้อมูลดังกล่าวให้ผู้เขียนรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว วารสารจะไม่รับผิดชอบทุกกรณี

7. Copyright

To comply with copyright law All authors must sign the form granting copyright to the journal. together with the final edited version of the original article. In addition, all authors must confirm that the original article submitted for publication is It has been submitted for publication only in the *Journal of Organizational Management Excellence*. If another author's image or table has been used in another publication, The author must first request permission from the copyright owner. along with showing the book that has been approved to the editor Before the article is published However, if the author does not comply with the said database, the author is solely responsible. The journal is not responsible in all cases.

หนังสือรับรอง

ก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Organizational Management Excellence

เรียน บรรณาธิการ Journal of Organizational Management Excellence

ตามที่ ข้าพเจ้า.....

ได้ส่งบทความเรื่อง.....

.....

.....

เพื่อตีพิมพ์ใน Journal of Organizational Management Excellence

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม ขอรับรองว่า บทความที่เสนอมานี้ (ถ้ามี) นี้ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารหรือแหล่งตีพิมพ์อื่นใด หรือได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วมยอมรับหลักเกณฑ์การพิจารณาต้นฉบับ ทั้งยินยอมให้กองบรรณาธิการมีสิทธิพิจารณาและตรวจแก้ต้นฉบับได้ตามที่เห็นสมควร พร้อมนี้ขอมอบลิขสิทธิ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้แก่ **บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด** หากมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เกี่ยวกับภาพ กราฟ ข้อความส่วนใดส่วนหนึ่ง และหรือข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม/ยินยอมรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว

หาก กองบรรณาธิการ Journal of Organizational Management Excellence ตรวจพบว่าคำรับรองดังกล่าว ไม่เป็นความจริง กองบรรณาธิการ Journal of Organizational Management Excellence มีสิทธิยกเลิกบทความของผู้นิพนธ์ออกจาก Journal of Organizational Management Excellence ได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้นิพนธ์ทราบล่วงหน้า และผู้นิพนธ์ทุกท่านขอรับรองและยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว พร้อมทั้งลงนามรับรองไว้ที่ข้างท้ายของหนังสือรับรองฉบับนี้

ลงนามผู้เขียนหลัก (ชื่อที่ 1)

ลงนามผู้เขียนร่วม (ชื่อที่ 2)

.....

.....

(.....)

(.....)

ข้อมูลติดต่อ (เฉพาะผู้เขียนหลัก)

Facebook :

ID : Line

E : mail

เบอร์โทร

หมายเหตุ: ให้ผู้เขียนหลักและผู้เขียนร่วมลงนามให้ครบทุกท่าน หากมีผู้เขียนมากกว่า ท่าน สามารถเพิ่มเติมรายชื่อผู้ลงนาม 2
ข้างท้ายได้ตามจำนวนผู้เขียนบทความทั้งหมด

Certification Letter
Before Submission to Journal of Organizational Management Excellence

Dear The Editor of Journal of Organizational Management Excellence

As I am
has submitted the paper entitled
.....
.....
.....
for publication in Journal of Organizational Management Excellence

With this occasion, I and the team certify that this submitted paper has it has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals. We agree to all regulations of the original paper. We consent that the right for consideration, any incorrect, incomplete, or false statement of this paper furnished by me and the team will be considered as just cause for rejection of this application or dismissal from the editorial team. Herewith, the editorial team is authorized for the published paper with full authority to Department of Journal of Organizational Management Excellence. In case it is an unexpected situation of any accusations about picture, graph, message, and or opinion in this paper, we consent to be solely responsible for all cases.

If the editorial team of Journal of Organizational Management Excellence has found that some evidences are inaccurate and unauthentic, the editorial team is authorized to negate the submitted paper immediately without any notice in advance. The author certifies and consents such agreement with the signature at the bottom of this certification letter.

Main Author Sign (1st Name)

Co-author Sign (2nd Name)

.....
(.....)

.....
(.....)

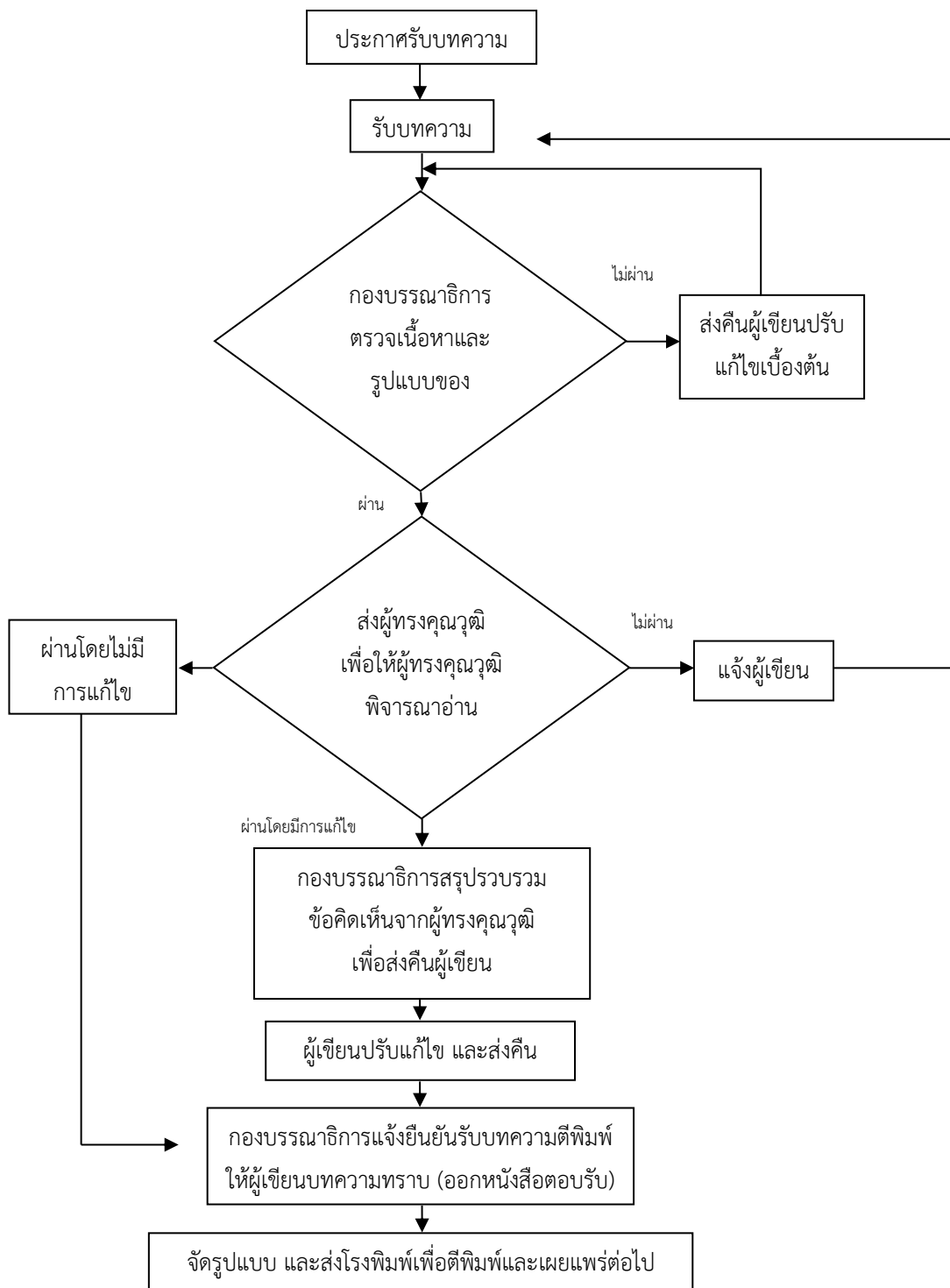
Contact (Main Author)

Facebook:
LINE ID:
E-mail:
Tel.:

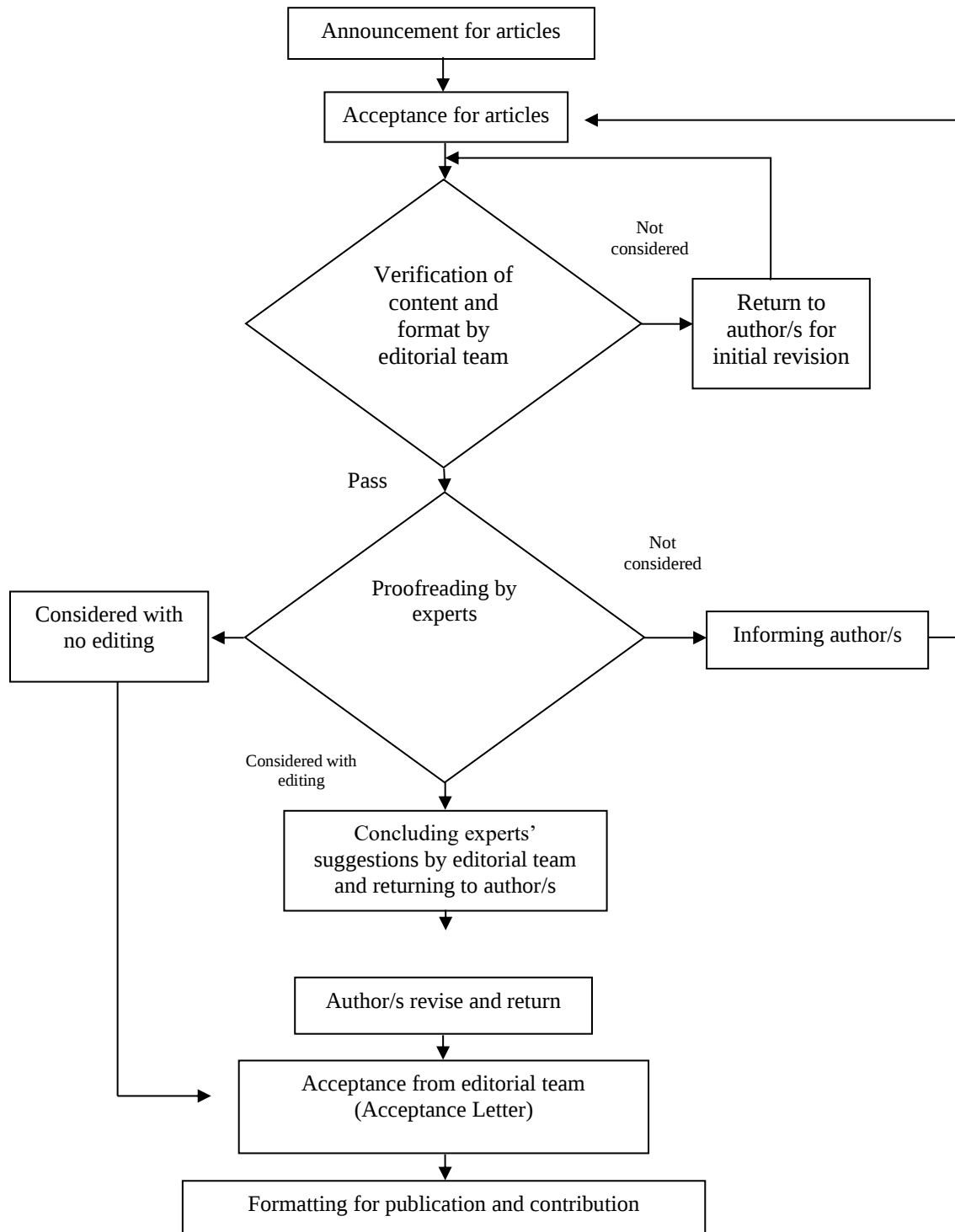
Note: both main and co-author are required to sign; supposing there are more authors, you can add more under the 2nd name of co-author

รูปแบบการตีพิมพ์

Journal of Organizational Management Excellence

Publication Format of Journal of Organizational Management Excellence

ตัวอย่างการจัดพิมพ์บทความ

↑		ระบุนหมายเลขไว้ด้านบนขวา (16 pt)
1 นิ้ว	ชื่อบทความภาษาไทย (20 pt)	→ 1 นิ้ว
← 1 นิ้ว	Articles English (14 pt)	
	ชื่อ – นามสกุล ผู้เขียนบทความ (16 pt)	
	หน่วยงานต้นสังกัด (16 pt)	
	Name - Surname of Article author (12 pt)	
	Agency (12 pt)	
	E-mail (12 pt)	

	บทคัดย่อ (18 pt)	
	(16 pt ไม่เกิน 350 คำ)	
		
	คำสำคัญ : 3-5 คำ (16 pt)	
	Abstract (14 pt)	
	(12 pt ไม่เกิน 350 คำ).....	
		
	Keywords : 3-5 words (12 pt)	
	บทนำ (18 pt)	
	(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....	
		
	เนื้อหาแต่ละประเด็น ตามแบบบทความวิชาการ/วิจัยและอื่นๆ (18 pt)	
	(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....	
		
	สรุป (18 pt)	
	(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....	
		
	เอกสารอ้างอิง (18 pt)	
	(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....	
		
↓	1 นิ้ว	

Example of publishing an article

1 Inch ←	↑ 1. Inch Articles English (14 pt) Name - Surname of Article author (12 pt) Agency (12 pt) E-mail (12 pt) ***** Abstract (14 pt) (12 pt 500 word)..... Keywords : 3-5 words (12 pt) Introduction (14 pt) (12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence..... Content of each issue According to the academic/research article format (14 pt) (12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence..... Conclusion (14 pt) (12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence..... References (14 pt) (12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence..... 	1 Inch →
	↓ 1 Inch	

จริยธรรมการตีพิมพ์

บทบาทและหน้าที่ของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความที่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และไม่ส่งต้นฉบับบทความซ้ำซ้อนกับวารสารอื่น ๆ
2. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย เคารพผลงานของบุคคลอื่น จะต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
3. ผู้เขียนจะต้องดำเนินการจัดทำจัดทำต้นฉบับบทความตามกติกาของวารสาร และปฏิบัติตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียนอย่างเคร่งครัด
4. ผู้เขียนที่มีชื่อในบทความทุกคน จะต้องเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความ หรือมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย
5. ผู้เขียนจะต้องอ้างอิงผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว)
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป และต้องมีความสัมพันธ์ทั้งในเนื้อหา และท้ายเล่ม
7. ผู้เขียนจะต้องแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด
8. ผู้เขียนจะต้องระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และจะต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)
9. ในบทความผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
10. ผู้เขียนจะต้องนำเสนอผลการวิจัยตามข้อมูลที่ได้มา ไม่มีการแสวงหาผลประโยชน์ (สรุปเท็จ หรือการบิดเบือนหรือการเลือกข้อมูล/การค้นหาโดยอคติ)
11. ไม่ควรอ้างอิงถึงบทความที่ถูกเพิกถอนใด ๆ เว้นแต่ข้อความที่อ้างถึงจะอ้างถึงในขั้นตอนการยกเลิก ต้องมีคำชี้แจงเพิ่มเติมในการอ้างอิงดังกล่าวว่าเป็น "บทความที่ถูกเพิกถอน"

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้อง กำกับ ควบคุมคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ตนรับผิดชอบ และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน มีความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีองค์ความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย

2. บรรณาธิการจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ จะต้องรักษาไว้เป็นความลับ

3. บรรณาธิการจะต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว จะต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น

4. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน

5. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

6. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

7. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

2. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่า ตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้นๆ

3. ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้างถึง เข้าไปในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ

4. ผู้ประเมินบทความจะต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

5. หากผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่นๆ ต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ

ประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

Publication Ethics

Duties of Authors

1. The author has to assure that his/her paper has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.
2. The author shall not commit any degree of plagiarism in his/her paper.
3. The author shall produce his/her manuscript format in accordance with the ‘guideline to authors’ stated in the journal.
4. The author whose name listed in the paper shall contribute to paper production or research-related procedure.
5. All pictures, figures, or tables appearing in the paper must be cited properly with their source(s) accurately identified. The author(s) shall be solely liable to any legal suit, if any.
6. The author shall verify the accuracy of content and format in both in-text citations and bibliography, no citation(s) shall be made for unread references, and the proper number of citations is preferable
7. The author is required to correct or rework on their paper in due time as assessed and advised by reviewers and the editorial board.
8. The author shall identify the source(s) of research fund (if any) as well as any applicable conflict of interest.
9. Acknowledgment should be stated only after the consent has been secured from the related contributor(s).
10. Findings must be presented in accordance with the acquired data. No exploitation (false summary, or distortion or biased selection of data/finding) shall be committed.
11. No reference shall be made to any revoked article unless the cited statement refers to that in the revocation procedures. A statement must be additionally provided in the said reference as ‘the revoked article’.

Duties of Editors

1. The editor will assess the paper quality for publication and select only those passing through the reviewing process, in which the clarity of and congruence with the journal policy must be prioritized. The selected paper must contain a body of knowledge that reflects valuable perception, and a theoretical framework derived from experiences or textual/research synthesis. A grounded theory or a conceptual model contributing to further research must be preferably included.

2. No information regarding the paper's author(s) or reviewers shall be revealed to irrelevant parties during the paper reviewing process.

3. The paper published formerly elsewhere must not be accepted by the editor for publication. Plagiarism must be scrutinized seriously by using a credible detecting software. The paper detected as bearing plagiarism must be frozen for further evaluation, the author(s) be contacted, and related explanation be demanded to support the editor's decision to accept or reject the said paper.

4. The editor must bear no conflict of interest with the author(s) nor the reviewer(s).

5. The editor must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

6. The editor must consider for publication only the paper conducted with valid methodology and yielding accurate findings, and the quality of which serves as the main indicator for publication.

7. In case the editor detects plagiarism or false data in the submitted paper and hence deciding for revocation with which the author(s) refuse(s) to comply, the editor has thus full rights and responsibility to proceed with the revocation process without the author(s)'s prior consent.

Duties of Reviewer

1. The reviewer must keep confidential of the submitted paper and avoid revealing a partial or all of the information of the said paper to irrelevant parties during the paper reviewing process.

2. Perceiving as having a conflict of interest with the paper's author(s) that may inhibit his/her freedom of expression, the reviewer should notify the editor at once and deny to take part in the reviewing process of the said paper.

3. The reviewer should evaluate the paper that fits with their area of expertise, by assessing the paper's contribution to the discipline, quality of analysis, and intensity of literature review related to the topic of study. Advices should also be provided regarding the literature failed to be included by the author(s), and personal judgments without supportive evidence should not be used as a criterion for paper evaluation.

4. The reviewer must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

5. In case the plagiarism is detected, the reviewer must notify the editor at once.

STANDARD

Journal of Organizational Management Excellence

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด
555/70 หมู่ 10 ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
Excellent 1990 Company Limited
555/70 Moo. 10, Sila Subdistrict, Mueang District,
Khon Kaen Province 40000
<https://so16.tci-thaijo.org/index.php/JOME/index>
E-mail: journalome2024@gmail.com